

உ
பரதேவி துணை.

குறவஞ்சி

[தர்மம்பாள் குறம், வேதாந்தக் குறம்,
அகண்டிவளிக் குறம்]

சென்னை

R. S. சுபலக்ஷ்மி அம்மாளால்

நிரூபிக்கப்பட்டது

இரண்டாம் பதிப்பு.

(Copyright Registered)

PRINTED AT THE
BHARATI VIJAYAM PRESS, MYLAPORE, MADRAS,

1938.

Price As. 3]

[விலை அரை 3

பாதேவி துணை.

தர்மம்பாள் குறம்.

—:—

கடவுள் வணக்கம்.

(கண்ணிகள்.)

1. சரணமய்யா கணபதியே சரஸ்வதியே முன்னடவாய்
ஆறுமுக வேலவனே அன்புடனே துணைவருவாய்
2. பார்வதியாள் குறவடிவை பக்தியுடன் நான் பாட
அறம் வளர்த்த நாயகியின் அழகான குறம்பாட
3. காவேரிக்குக் குறிகள்சொன்ன கதையை நானும் எடுத்துரைக்க
விக்கினங்களில்லாதே விநாயகரே முன்வருவீர்.

லோபாழத்திரை காவேரி நதியாக வருதல்.

4. ஸஹ்யமலை தனில்பிறந்து சமுத்திரரை மாலையிட
அகஸ்தியரை பிரிந்துமவள் அரியபெரும் நதியாகி
5. தட்சணத்தின் கங்கையென்னும் ஜலமூர்ப் தனையடைந்து
ஜலமூர்பியாய் காவேரி யென்னும் திருநாமத்துடனே வந்தாள்
6. குடகுமலை தன்னைவிட்டு காடுசெடி மலைதாண்டி
பர்வதத்தைப் பிளந்துகொண்டு பாம்புகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு
7. மலையைப் பிளந்துகொண்டு மரங்களைல்லாம் பேர்த்துக்கொண்டு
செடிகொடியைப்பிடுங்கிக்கொண்டு தோழிமாரைக்கூட்டிக்கொண்டு
8. ஆப்தமான தோழிமார்கள் ஐந்துபேரைச் சேர்த்துக்கொண்டு
அமராவதி யென்னுமொரு அன்புடைய தோழியையும்
9. பவாணி யென்னுமொரு பிரசித்தமான தோழியையும்
லக்ஷுமணை நதியான லக்ஷணமார் தோழியையும்
10. ஹேமவதி யென்னுமொரு இஷ்டமான தோழியையும்
காஞ்சனா நதியென்னுமொரு களிப்புடைய தோழியையும்
11. தோழிமாரைக் காவேரியம்மன் துணையாகச் சேர்த்துக்கொண்டு
பரவியெங்கும் நிறைந்துகொண்டு பார்வையாக வந்துவிட்டாள்

12. உயர்ந்துவரும் துரையமுகம் உத்ஸாக கொந்தளிப்பும்
பெருகியந்தக் காவேரிநதி அலைமோத வந்துவிட்டாள்
13. சூயில்கூவி குதூகலிங்க குளிர்ந்தகாற்று வீசிவா
சோனேதூரத் தென்றல்வீச சிற்றந்தநதி யாகவந்தாள்
14. கனத்தசோடி குழிசைகளும் காட்டுமிருகம் பலவகையும்
வாழையுடன் கமுகுதென்னை வாரிக்கொண்டு வந்துவிட்டாள்
15. சாமுண்டி மலையருகில் ஸ்தலங்கொல்லாம் சுற்றிக்கொண்டு
கைமருகு ராஜ்ஜியத்தில் வைபோகமாய் நிறைந்துகொண்டு
16. சிவசமுத்திரர் தன்னில்வந்து சிலபிரிவாய்க் கீழிறங்கி
ஸ்ரீரங்கப் பட்டணத்தில் ரங்கருக்கு மாலையாகி
17. ஈரோடு கொடுமுடியின் எல்லைவழி யாகவந்து
அகண்டமென்னும் காவேரியாய் அழகுடனே பரவிவந்தாள்
18. ஜம்புநாதர் ஸ்ரீரங்கருக்கு திருமலை யாகவந்தாள்
பாற்கடல்போல் அலைமோத படுகையெங்கும் நிறைந்துவந்தாள்
19. வயல்கொல்லாம் நிரப்பிக்கொண்டு வேகமாக வந்துவிட்டாள்
அடர்வனர்த்தாள் படித்துரைக்கு ஐந்துமுகத் தோடுவந்தாள்
20. பஞ்சநதிக்ஷேத்திரத்தில் காவேரியும் வந்துவுடன்
ஆள்கொண்ட சுவாமியென்று அடர்வனர்த்தாளுக்கறிக்கையிட்டார்
21. அம்பிகையாள் தானெழுந்து ஆபரணஞ் சோதிவிட
பாக்குடனே வெற்றிலையும் பழத்துடனே தேங்காயும்
22. மஞ்சளுடன் குங்குமமும் மணமுடைய சந்தனமும்
புஷ்பவகையுள் கதெல்லாம் தட்டினிலே எடுத்துக்கொண்டு
23. காவேரியை வரவேற்று காணிக்கையும் தான்கொடுத்தாள்
வாங்கிக்கொண்டு காவேரி வணங்கி நமஸ்கரித்தாள்
24. வாழ்த்தியப்போ அம்பிகையும் நதியைக்கண்டு மனமகிழ்ந்தாள்
சமுத்திரரை நானடைய சந்தேஷமா யனுப்புமென்று
25. காவேரி கேட்கலுமே கல்யாணிதேவி சொல்வள்
சமுத்திரரை இங்கழைப்பேன் சந்தோஷமா யிருப்பாயென்றாள்
26. காவேரி கேட்டுமதைக் கலங்கியவள் தன்மனதில்
சரீரமெல்லாம் அங்கேவைத்து சாக்ஷியாக ஒருருபம்
27. சாக்ஷியான காவேரி சாகரத்தை நோக்கிச்சென்றாள்
அம்மனுட ஆக்ஷேபினில் சமுத்திரரும் அக்ஷணமே
28. உத்ஸாகத் துடனே வந்தால் உலகமெல்லாம் முழுகுமென்று
பாதாளத்தில் மறைந்துகொண்டு பட்டணத்தின் நடுவேவந்தாள்
29. ஸ்தலத்தினுட மகிமைதன்னை சமுத்திரரும் தான்பார்த்தார்
ஸ்தலத்தல சுவாமிகளும் சமுத்திரரின் வரவேற்று

30. பழங்களுடன் தாம்பூலம் பிரஸாதங்களும் தான்கொடுத்தாரா
வாங்கிக்கொண்டு சந்தோஷமாய் சமுத்திரரும் போய்மறைந்தார்
31. சாகுதியென்னும் காவேரிநதி சாகுரத்தில் தேடிவிட்டு
திரும்பிவந்து காவேரி தயங்கி மனந்தளர்ந்து
32. சமுத்திரரை யடையவென்று தர்மம்பாளை நினைந்து
கண்ணிகையாய் திருவையாற்றில் காவேரி தவமிருந்தாள்
33. பார்வதியாள் காவேரியை பரிஹாஸம் பண்ணவென்று
அறம்வளர்த்தாள் குறவடிவை அழகாகத் தானடைந்தாள்

தர்மரீபிகை குறுந்தீ வடிவெடுத்தல்.

(2-வது வேறுமெட்டு.)

1. பாடகந் தண்டையும் பாதஸரமும்
பத்துவிரலுக்குப் பீலிமெட்டியும்
அடுக்குமோ திரம் சங்குவளையும்
அஸ்தகடகமும் தோள்வளையும்
2. குண்டும் பவழம் குடமணித் தாழ்வடம்
கோத்தமுத்துடன் வஜ்ஜிரமாலையும்
சங்குமணியும் பச்சைமணியும்
சரப்பளி உத்தண்டா மோகனமாலையும்
3. கொப்புடன் நல்ல முத்துவாளியும்
குந்தளாலையும் குடைக்கடுக்கனும்
மின்னல் ஒளிபோல மூக்குத்தியும்
முத்துக்கட்டின வஜ்ஜிரக்கல்லும்
4. பல்லொளியும் புன் சிரிப்பும்
பவழம்போல சிவந்தவாயும்
கண் மலரும் மையழகும் இரு
கண்ணிடையில் பச்சிலைப்பொட்டும்
5. கல்தாரிப்பொட்டும் நெற்றியின் பட்டமும்
கல்லிழைத்த சுட்டியாழ்வானும்
மல்லிஷை முல்லை மலர்கள்சூடி
மயிரைவாரி முடிந்த அழகும்
6. கறுப்பு ரவிக்கையும் பட்டுப்புடவையும்
கச்சிதமாகவே உடுத்தவழகும்
பாலகளை மார்புடனே
பட்டுத் தலப்பாலே அவனைத்து

7. குஞ்சுகளைக் குறத்தியம்மை
கூடத்தன் னுடன் கூட்டிக்கொண்டு
கொடிபோல இடையும் துவளக்
கூடையெடுத்து இடுப்பினில்வைத்து
8. பாக்குப்பையும் இடுப்பில் சொருகி
பாவனையாகவே சாய்ந்தாந் தாள்
காதுவரையில் நீண்ட கண்ணும்
கனிவாயும் புன்சிரிப்பும்
9. செண்பகம் போல் மேனிவர்ணமும்
செந்தாமரை போல் முகமும்
தாழை மடல்போன்ற காதுகளும்
சந்திரன்போல வளைந்த நெற்றியும்
10. பஞ்சநதி திருவை யாற்றின்
பெரியதொரு வீதியிலே
தையலந்த வண்ணக்குறத்தி
தானும்வந்தாள் குறிபார்க்க.
ஸ்திரீஜநீகள் குறந்தியிடம் குறிகேட்டல்
11. செம்பொன் கொடிபோல் மெல்லநடந்து
தெருவீதி சுற்றிவந்தாள்
தேர்முட்டியி னருகே நின்று
சிவதெரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு
12. சிங்காரமாகவே வண்ணக் குறத்தி
தென்னண்டைவீதித் தெருவில் வந்தாள்
அம்பிகையென்னுங் குறத்தியிடத்தில்
ஆதரவாய் வந்து மாதரெல்லாம்
13. கூட்டமாய்க் கூடியே கொம்பனையாரெல்லாம்
குறத்தியைப்பார்த்து கேட்கத் துவக்கினார்
பெண்களிரண்டுபேர் புத்தியறியல்லை
இங்கழைத்துவந்தேன் பாராய் குரத்தி
14. மூத்தபிள்ளைக்கு வேட்க வகையல்லே
சாஸ்திரம்பாரென்று சொன்னொருத்தி
இளையபிள்ளையும் என்னுடன் பேசவில்லை
எனக்குச் சொல்லென்று கேட்டாளுருத்தி
15. கைக்குழந்தைக்கு காச்சலடிக்குது
காட்டவந்தேனென்று சொன்னொருத்தி

நாத்தனருக்கு ஆத்துப் புருஷன்

நலமில்லையென்று கேட்டாளொருத்தி

16. கொழுந்தனாரொத்தன் கூத்தியார் வீட்டிலே
குடியாய்க்கிடக்கின்றான் என்றாளொருத்தி
சோழியொருத்தி தூர்க்கனா காண்கிறான்
திருநீறுதாவென்று கேட்டாளொருத்தி
17. மாமனருக்கு மண்டையிடிக்குது
மாத்திரைதாவென்று கேட்டாளொருத்தி
நாட்டுப்பெண்ணுக்கு பேய்பிடித் தாட்டுது
நல்லமருந்துதா வென்றாளொருத்தி
18. இப்படிப்பெண்டுகள் எல்லாருங் கேட்கவே
இங்கிதமாகக் குறிகளுஞ்சொல்லி
கைலாஸநாதரை ஆலயஞ் சென்று
கண்டு பின் வந்து குறிகளுஞ் சொல்வேன்
19. என்று சொல்லியந்தப் பெண்டுகளுடனே
நச்வரியாகிய வண்ணக்குறத்தி
அம்பிகை என்னும் வண்ணக்குறத்தி
ஆள்கொண்டார் கோவிலைக் கண்டுதொழுது
20. ஆள்கொண்ட சுவாமியின் கோயிலைவிட்டு
அய்யாரப்பரின் சந்நிவந்தாள்
சூர்யபுஷ்கராணி ஜலத்தை யெடுத்து
விரவின்மேலே தெளித்துக்கொண்டாள்
21. தென்கைலாஸம் வடகைலாஸம்
சுற்றிப் பரதக்ஷணம் பண்ணிவந்தாள்
சுவாமியுடைய சந்நிதித் தூணில்
சாய்ந்திருந்தாள் வண்ணக்குறத்தி
22. சந்நதியிலே யிருந்த குறத்தி
வடிவைக்கண்டு சங்கரரும்
கயல்மீன்போன்ற கண்ணழகும்
கஸ்தூரிப்பொட்டும் முகஒளியும்
23. புன்சிரிப்பும் பல்லொளியும்
புவனேச்வரி வடிவழகும்
ராஜேச்வரி அழகைக் கண்டு
நாலுநாழி பிரமித்திருந்தார்
24. இந்நெடு நாளிதுவரைக்கும்
இந்தவடிவை நாம் கண்டதில்லை

மன்மதனை யெரித்தசிவன்

மயங்கியே தன்மனதிற் குள்ளே

25. நாமனைநீரூ யெரித்த சிவன்

கலங்கியேதன் மனதிற்குள்ளே

அந்தக்குறத்தி வடிவைக்கண்டு

ஆசையுடன் மோகங்கொண்டார்.

பஞ்சநதீசர் சுந்தரவடிவுடன் குறத்தியிடம் வந்துசம்பாஷித்தல்.

(3-வது வேறு மெட்டு.)

1. கைவளையும் சங்கிலியும் கணையாழி மோதிரமும் (சுவாமி)
கடுக்கனுடன் பதக்கம்கண்டி சரப்பளியும் தரித்தார்
2. சாயக்கம்பி வேஷ்டிகட்டி சரிகைச்சால்வை யணிந்து
தலைப்பாகையும் உருமாலே சங்கரரு மணிந்தார்
3. சந்தனக் குறுக்குமிட்டு ஜவ்வாதுப் பொட்டுமிட்டு
தங்கரைஞாண் தாழித்தும் கந்தம் புனுகணிந்தார்
4. கொழுந்து வெட்டிவேர் மல்லிகை குடமல்லிகைப் புஷ்பம்
குமுகுமுன்னு பரிமளிக்க குடுமியிலே அணிந்தார்
5. வாயிலே பாக்கடக்கி வெண்பட்டுப் பைபிடித்து
மடித்ததொரு வெற்றிலையை விரல்நடுவி விடுக்கி
6. கந்தர்வ வேஷத்துடன் குறத்தியிடம் வரவே (சுவாமி)
கூர்விழியால் மயக்கியந்தக் குறத்திமௌனச் சிரித்தாள்
7. நச்வரரைக் கண்டவுன் எழுந்திருந்து குறத்தி (அம்மை)
இருகையினு லுங்கூப்பி அடிவணங்கி நின்றாள்
8. வாரும்பெண்ணே குறத்தியேயுன் வடிவைக்கண்டு வந்தேன்
மாலையிட்ட உன்கணவன் வந்தானே கூட
9. தாய்தகப்பன் உனக்குமுண்டோ சகோதரர்கள் உண்டோ
ஜாதிசூலம் நாமந்தன்னை தனித்தனியாய் சொல்வாய்
10. எந்தநாடு எந்ததேசம் எங்கேவந்தாய் குறத்தி
இந்நெடுநாள் உன்போல் வடிவைக்கண்டது நானில்லை
11. சித்திரைத் திருநாளுக்கு ஜனங்கள்மெத்த வருவார் (ஆனால்)
சுந்தரிஉன் வடிவைப்போல கண்டது நானில்லை
12. வைகாசி வஸந்தனுக்கு மனுஷ்யான் இங்கு வருவார் (ஆனால்)
வையகத்தில் உன்னைப்போன்ற வடிவைக்கண்டதில்லை
13. செல்லத்துடன் சிவனரும் சுந்தரியைக் கேட்க
வண்ணக் குறத்திகேட்டு மயக்கியவ னுரைப்பன்
14. ஜாதிசூலங் கேட்டிரே சுவாமியென்னை யிப்போ—நான்
தனித்தனியா யெடுத்துச்சொல்வேன் சலியாமல் கேளும்

15. ஜாதியும்நான் குறச்சாதி தனிவழியும் வருவோம்—நாங்கள்
சாம்பபர மேசருக்கும் சம்பந்தங்களுண்டு
16. அப்பன் ஆயி என்னை அம்பிகையென் றழைப்பார்
என், அண்ணன்பெயர் சச்சரபாணி ஆறுமுகனென் பிள்ளை
17. குச்சுக்கு காவலாயென் கிழவனாரும் இருப்பார்
கூடைமுரங் கட்டிநாங்கள் குறிபார்த்துச் சொல்வோம்
18. குஞ்சுகளின் பசியார அன்னமது கொடுத்து
கொழித்தமுத்தும் முறத்தில் வைத்தால் குறிபார்த்துச் சொல்
19. வண்ணக் குறத்தியிந்த வக்கணைகள் படிக்க [வேன்
கேட்டுமந்தப் பரமேசருங் கம்பீரமாய்ச் சொல்வர்
20. பட்டுச்சீலை படியரிசி பாக்குடன் வெற்றிலையும்
பசியடங்கப் பட்டைசாதம் பணமுங்காசந் தருவேன்
21. உன்கணவன் கிழவனென்று சொன்னாயேனீ பெண்ணே
கந்தருவன் போன்றநானே உன்னமுதுக் கேர்வை
22. செல்லத்துடன் சிவனாரும் சிரித்துக்கொண்டே சொல்ல
வண்ணக்குறத்தி சினந்து மறுத்திதனைச் சொல்வர்
23. என்கணவன் குறவனென்கள் கிழவனிறைக் கேட்டால்
ஈட்டியினுலே குத்தி என்னை இழுத்தெறிவார்
24. ஆசைபெரி தென்று சொல்லி உம்மைநானு மடைந்தால்
அறம்வளர்த்த நாயகியும் அக்கினியால் தகிப்பள்
25. வேலைசெய்யத் தாதிபுண்டு பாக்கியமெனக் குண்டு
விதம்விதமாய் பட்டுமுண்டு வெகுபணதி யுண்டு
26. கட்டிலுண்டு மெத்தையுண்டு கிழவனரு கிருப்பேன்.
களஞ்சியத்தில் அரிசியுண்டு கவலை கெடயிருப்பேன்

குறந்தி ஈசருக்குதன் பெருமையுரைத்தல்

(2-வது மெட்டுப்போல் பாடலாம்)

1. கோத்தமுத்து மாலையுடன் கொப்புடனே வாளிமீன்ன
ஏற்றமுள்ள ஈச்வரியான் எடுத்துச்சொல்வர் தன் பெருமை
2. பூத்திருக்கும் சோலைகளும் புஷ்கராணி தீர்த்தங்களும்
காஞ்சனத்தால் ஆலயமும் கடைத்தெருவும் வீதிகளும்
3. பார்வையுள்ள வீதிகளும் படித்துறையுங் காவேரியும்
ஏழுநிலைக் கோபுரமும் எட்டவொண்ணாத் திருமதிலும்
4. பத்துநிலைக் கோபுரமும் என் பள்ளியரை சேர்வைகளும்
யாகம்வேள்வி செய்யும் நல்ல அந்தணர்கள் கூட்டங்களும்

5. வேத பாராயணத்திற்கும் நான் வீதிவரும் வைபவமும்
பஞ்சநதி மகத்துவமும் எந்தன் பரிபூர்ண நதியும்கும்
6. இன்னமுண்டு என்பெருமை ஜகதீசரேநீர் கேளுமென்று
தையலந்த உமையவளும் தன்பெருமை பின்னுஞ்சொல்வன்

குறந்தி ஈருக்கு மலைவளமை யுரைத்தல்
(2-வது மெட்டுப்போல் பாடலாம்.)

1. கைலாஸத்தினில் வலிப்பவரே காள்விஷத்தை புஜித்தவரே
எந்தனுட மலைகள்தன்னை ஈச்வரரே நீர்கேளும்
2. கொங்குக்குடகு கொல்லிமலை வங்கம் மலையாளதேசம்
கஞ்சிகாள் ஹஸ்தியுடன் காசியிலும் நானிருப்பேன்
3. அங்குமிருப்பேன் சுவாமிமலையில் அடர்ந்தசோலைக் குடைந்தையிலும்
இங்குமிருப்பேன் பஞ்சநதியிலும் ஏழுஊரும் சுற்றிவருவேன்
4. வைத்தீசுவரன் கோவிலிலும் மனமகிழ்ந்துநான் வலித்திடுவேன்
அறம்வளர்த்தான் சந்தியில் அனுதினமும் நானிருப்பேன்
5. சங்கமுகம் மாயவரமும் சபாநாதரைக் கண்டுவருவேன்
மங்கள் நாயகரே டுஹானுபாவா நாடுகேளும்

குறந்தி ஈருக்கு நாட்டுவழைத்தல்
(3-வது மெட்டுப்போல் பாடலாம்.)

1. எந்தனுட நாடுதன்னை கேளுமையா சுவாமி
ஏற்றமுள்ள ஈச்வரனார் வாழுமெங்கள் நாடு
2. பொங்கிப் புகழ்காவேரி உள்ள தெங்கள் நாடு
புண்ணியராம் மாணிடர்கள் புகழ்ந்தேற்றும் நாடு
3. சந்திரரும் சூரியரும் வலிப்பதெங்கள் நாடு
சாரங்கபாணியனார் பள்ளிகொண்ட நாடு
4. அகிலாண்ட ஈச்வரியாள் வாழுமெந்தன் நாடு
அப்பருக்கு அருள் புரிந்த நாடு மெந்தன்நாடு
5. அஞ்சநதியோடிவரும் பஞ்சநதம் நாடு
அன்னைபரமேச்வரியாள் அறம் வளர்த்தாள் நாடு
6. மாத்ரு பூதேசுவரனார் மலையுமெந்தன் நாடு
மலையின்மேலேவாழும் ஒரு மகனுமுண்டு எனக்கு
7. ஜம்புநாதஸ்வாமியுடைய தீர்த்தமெந்தன் நாடு
ஸ்வயம்புவன பிக்ஷாண்டார் கோவிலுமென் நாடு
8. குத்தாலம் பாபவிநாசம் கோவில்மலை நாடு
முத்தான திரு அனந்தர் நாடுமெந்தன் நாடு

- 9, திருச்செந்தில் திருக்குன்றம் திருத்தணியும் நாடு
திருப்பதியென்னும் அந்தத்திருமலை என்னாடு
10. வண்ணக்குறத்தியும் தன் பெருமையை வர்ணிக்க
கூட்டங்கூடி தேவரெல்லாம் சுவாமியுடன் கேட்க
11. சரஸ்வதியும் லக்ஷ்மியும் சந்தோஷமாய்க் கேட்டு
குறத்தியுடமகிமை தன்னைக்காவேரிக்குச் சென்றார்
12. காவேரியுங்கேட்டவுடன் தன் கவலை நீங்கி
சகியைவிட்டுக்குறத்தி தன்னை அழைத்துவரச்சொன்னார்.

குறத்தி காவேரிக்குத் குறிசொல்ல வருதல்.

(2-வது மெட்டுப்போல் பாடலாம்.)

1. (அடி) கொங்கையழகி குறத்தியம்மே நீ
குறிசொல்லுகின்ற மகத்துவத்தை
2. எங்கள் நாயகி காவேரிகேட்டு
அழைக்கச்சொன்னார் குறத்தியேயுன்னை
3. செம்பொன் கொடி போல் குறத்தி யெழுந்து
திருக்காவேரிக்கரையில் வந்தாள்
4. வீற்றிருந்து தவம் செய்யும்த
மெல்லி நல்லாள் காவேரியம்மனும்
5. கண்டவுடன் குறத்திவரவைக்
காவேரியம்மனுங் கண்ணேவிழித்து
6. கயல்மீன்போன்ற கண்மலரும்
கஸ்தூரிப்பொட்டும் முகஒளியும்
7. நகைத்திடுமந்தப் பல்லொளியும்
ராஜேச்வரியின் வடிவழகும்
8. கண்டவுடனே குறத்திவடிவை
காவேரியம்மனும் மனந்திகைத்து
9. (அடி) ஸஹ்யமலைக்கும் சமுத்திரத்துக்கும்
சாய்ந்தவண்ணமாய் நானிருப்பேன்
10. இந்நெடீ நாளாய்க் கண்டதில்லை
உந்தன் வடிவைப்போல குறத்தி
11. எந்த நாட்டி குறத்தியுனக்கு
எனக்குச்சொல்வாய் எமக்குறத்தி
12. என்றவுடன் மந்தஹாஸமாய்
உமையுமப்போ எடுத்துரைப்பள்

13. இந்தநாடெல்லாம் எந்தன் நாடுதான்
இன்னமுண்டெந்தன் நாடுகளும்
14. பொங்கித்தளும்பும் நாலுகடலும்
புவனேந்திரக் குறவருடன்
15. அங்கங்கிருந்து நான்வசிப்பேன்
அய்யா மப்பன் குறத்தியென்பேர்

தறந்தி காவேரிக்குற்றி சொல்லுதல்
(3-வது மெட்டுப்போல் பாடலாம்.)

1. எந்தனுடநாடுகளும் சொல்லித்துலையாது
வற்றமுள்ள ஈச்வரனார் ஆள்வதெங்கள் நாடு
2. சொல்லுவேண்டி உன் குறையை தயவெனக்குண்டாக
சொர்ணங்கோயுங்கொணர்ந்து வைத்தால் தகுந்த குறிசொல்வேன்
3. நேர்த்தியான முத்து ரதன்ம் பவழங்களுங்கொணர்ந்தால்
(உன்) நெஞ்சிலுள்ள குறைகளை நான் நிவர்த்தியாகச்சொல்வேன்
4. வஜ்ஜிரமும் பங்சையுடன் வைரோயமுங் கொணர்ந்தால்
(உன்) மனதிலுள்ள குறையை நானும் மாற்றும்படிசொல்வேன்
5. சந்நியாசி வேஷங்கொண்ட தபவியுந்தன் கணவன்
தலையிரை ஜடைதரித்து தபஸுபண்ணும் முனிவன்
6. கௌபீனம் கடுகுத்ரம் கமண்டலமும் தரித்த
அமைந்த கிருஷ்ணஜினைந்தரித்த அகஸ்தியரு மவரே
7. அகஸ்தியரை மாலையிட்டு லோபாமுத்திரை நீயும்
அகண்டகாவேரியாகி அவரைவிட்டுப்பிரிந்தாய்
8. சமுத்திர ராஜனுடன் சங்க முகமாகி
சமுத்திரத்தப்போயடைய தபஸுபண்ணியிருக்காய்
9. மார்தழிமாதத்தினில் மணல் மேடு இடுவாய்
மடுக்களிலும் ஜலம் வற்றி வெகு நாற்றம் நாளும்
10. ஆற்றின் ஜலம் வற்றிவிட அனைவர்களுந்தவித்து
ஊற்றின் ஜலத்தையெடுத்து உலகிலுள்ளோர் உழல்வார்
11. வைகாசி வஸந்தகாலம் வருவாய் வெள்ளம் பெருகி
வையகத்துமனிதரெல்லாம் முழுகிக்கதிபெறுவார்
12. ஆடிமாதம் பெருக்கெடுத்து அணைகளையில் போட்டால்
அப்போதீயும் சமுத்திரரை அடைந்துமனமகிழ்வாய்
13. கொஞ்சுக்கிளிபோல் குறத்தி குறிகள் சொல்லிச்சுரிக்க
கூட்டங்கூடி சகலபேரும்கூடி நின்று கேட்டார்

குறத்திநரநுடன் சம்பாஷித்தல்

(4-வது வேறு மெட்டு)

1. குறத்தி முகத்தையும் குறிசொல்லும் நேரத்தியும்
குறிப்புடனே பார்த்து
கூணப்பொழுதாகிலும் கண்ணைமூடாமல்
சங்கரர் பார்த்திருந்தார்
2. (அடி) கொங்கையழகி குறப்பேண்ணே நீயும்
குறிசொன்னது போதும்
(என்) ஆலயம் புகுந்து அன்னம் புஜித்து
அணைவாய் நீ என்னை யென்றார்
3. 'சிறுபிள்ளைப் புத்திபோல் சிவனுமுரைக்கவே
சிவகாமி தான் கேட்டு
'சித்தத்திற்குள்ளே சிரித்து மகிழ்ந்து
சீறியே ஏதுசொல்வள்
4. பஞ்சாப கேசரின் பாததேரிசனம்
பண்ணவே நானும் வந்தேன்
ஆசைபெரிதென்று உம்மையும் நானும்
அணையவும் நீ தியுண்டோ
5. அறம்வளர்த்த உம்மநாயகி யானுமக்
கனுக்கொரு கொடுத்தாளா
ஆகட்டுமிப்போ தவளுடன் சொல்லியே
ஆக்கினை பண்ணிவைப்பேன்
நந்தி அம்பிகையைக் காணுமல்வருந்துதல்
6. சிரித்தமுகத்தையும் துடுக்கானவார்த்தையும்
சிவசங்கரர்தான் கேட்டு
(நம்ம) சுந்தரிதேவியும் வந்தாளோ வென்றவர்
சுற்று முற்றும் பார்த்தார்
7. சரஸ்வதி லக்ஷுமி இருவருமாகச்
சரேலென் றெழுந்திருந்து
சங்கரியானே அழைத்திடநாமும்
அறிவழிந்துபோனோம்
8. ஆலயத்திற்குச் சென்று அம்பிகையைத்தேடி
ஆராய்ந்து பார்த்துமவாள்
மூலமுடுக்கெல்லாம் தேடிக்காணாமல்
விசாரமுந் தானடைந்தார்

9. சிவசுந்தரியாளைக் காணாமலேயந்தச்
சங்கரர் தான்புலம்பி
நந்திகேசரைவிட்டு எங்குந்தேடச்சொல்லி
(சிவ) நாதன் தவித்தழுதார்
10. சித்திவிநாயகா சங்கரியாளைக்
காணாமே என்னசெய்வேன்
சுந்தரிதேவியைத் காணாவிட்டால் நான்
சீவனிழப்பேன் என்றார்
11. சிவசுப்ரமண்யா உன்னுட அன்னையைக்
காணாமே என்ன செய்வேன்
அம்பிகையாளே நான் கண்ணிற் காணாவிட்டால்
ஆவி யிழந்திடுவேன்
12. கௌரீவல்லபர் என்று பிரபஞ்சத்தில்
கீர்த்தியாய் சொல்லிடுவர்
வாமபாகத்தினில் தேவியில்லா விட்டால்
வாகன மேலுவரோ
13. பார்வதி சங்கரர் என்று பிரபஞ்சத்தில்
பக்தியாய்ச் சொல்லுவார்கள்
பத்தினியுமில்லாவிட்டால் பத்னிஹீனனுக்கு
பூஜையும் பண்ணுவாரோ
14. அம்பிகையாள் வந்து சேராவிட்டாலெனக்
கன்னபானங்கள் வேண்டாம்
அபிஷேகம் வேண்டாம் அலங்காரம் வேண்டாம்
அர்ச்சனையும் வேண்டாம்
15. சுந்தரி சுந்தரி என்று எல்லோருமாய்
சேர்ந்து அலத்தலுற்றார்
சிவகாம சுந்தரிதேவியுங்கேட்டு
சிரித்தால் மனதிற்குள்ளே
16. சபையிலுள்ள பேரைக் கடைக்கண்ணுலேபார்த்துச்
சங்கரி தானிருக்க
சுரஸ்வதி லக்ஷுமி குறத்தியுடைய
சமிபத்திலோடி வந்து
17. சங்கரியாளைக் குறத்தியே நீயும்
கூணத்திலழைத்தாயானால்
செம்பொன்னும் முத்தும் ரத்தினங்க ளெல்லாம்
சொர்ணத்தட்டிற் கொடுப்போம்

18. அம்பிகையானே அழைப்பித்தாலிக்ஷணம்
யானே சேனே சூதிரை
வெண்கலத்தேருடன் தங்கப்பல்லாக்கும்
வெகுமானந் தாரோமென்றார்
19. சேனேபரிவாரம் யானேகளுண்டென்று
துடுக்காகப் பேசுகின்றீர்
(என்) சித்தத்தினிலிப்போ கோபம் வந்துதானால்
தகித்துவிடுவேன் நானும்
20. சினத்துடனேயந்தக் குறத்தியுரைத்திட
சாஸ்வதி லக்ஷுமியும்
குறத்தி யைநாமும் அதட்டிப்பேசினது
குற்றமாய் நேர்ந்த திப்போ
21. குறத்திக்கு கோபம் வந்துவிட்டதானால்
குத்திவிடுவள் நம்மை
குறவரெல்லாருமாய் கூட்டமாய்க்கூடி
கொன்று விடுவார் நம்மை
22. என்று செல்லிக்கொண்டு தேவியைக் காணாமல்
ஏக்கமடைந்திருந்தார்
தையல் குறத்தி ஸாஸ்வதியை நோக்கி
சாந்தமாய் தானுரைப்பாள்
அம்பிகை தன்னை அறிவித்து ஈசருடன் ஆலயம் சேர்தல்
23. சபையுள்ளோர் ஏக்கமும் சங்கரர் வாட்டமும்
சங்கரி கண்டிரங்கி
சந்தோஷமாகச் சபையோர்களைப்பார்த்து
தயவாகத் தானுரைப்பாள்
24. கோடிநவரத்தினம் கொண்டுவந்தாலிப்போ
குறிபார்த்து நானுமுங்கள்
அம்பிகையானே அரைநாழிக்குள்ளாக
அழைப்பித்துத் தாரேனென்றாள்
25. முப்பத்து முக்கோடி தேவர் ரிஷிகளும்
முன்னே நிறைந்திருக்க
ஆதிசிவனுட அண்டையில் சென்றவள்
அவர் கரத்தைப் பிடித்தாள்
26. தையல் குறத்தியும் கையைப் பிடிக்கவே

- சங்கரர் தான் பயந்து
 நெஞ்சந் துடிக்க சரீரம் பறக்கத்
 திடுக்கிட்டுத்தான் திகைத்தார்
27. குறத்தியைக்கண்டாசைப் பட்டிரோ
 கூசாமல் கையைகாட்டும்
 வெட்டவெளியான பிரம்மம் உமக்கிந்த
 வெட்கமுந்தானுமுண்டோ
28. விழுத்து எறிவீர் எடுத்து உடுப்பீர்
 வித்தைகள் செய்திடுவீர்
 சதாசிவப்பிரும்மம் நானென்று சொல்வீர்
 சந்யாசிபோலிருப்பீர்
29. பதிவிரதைமார்களைப் பங்கம் சூலைப்பீர்
 பரப்பிரம்ம மூர்த்தி என்பீர்
 ரிஷிபத்தினிமாரண்டை நிர்வாணத்துடனே
 நின்றது வெட்க மன்றோ
30. அறிவிலியாகிய அஸுரனுக்கு
 அவன் கேட்ட வரங்கொடுத்து
 அண்டம் பதினாலும் ஒடியலேந்து நீர்
 ஐவேலிக்காயினி லொளித்தீர்
31. மூர்த்தியில் சமர்த்தராம் விஷ்ணுவும்போது
 மோஹினி வேஷங்கொண்டு
 அஸுரனைக் கபடத்தால் வதைசெய்த விஷ்ணுவை
 அணைந்தது வெட்கமன்றோ
32. வண்ணக்குறத்தி பரிஹாஸம் பண்ணவே
 மஹாதேவர் தான் கேட்டு
 குறத்தியைக் கண்டு நாமிச்சையடைந்தது
 குற்றந் தானென் றுணர்ந்தார்
33. சுவாமி தளர்ந்திடும் மேனியும் சங்கரர்
 வாட்டமும் சங்கரிகண்டிரங்கி
 கூமிக்க வேணுமென்று சங்கரர் பாதத்தில்
 சரணமென்றே பணிந்தான்
34. தையல் குறத்தி பணிந்தவுடனே
 சபையோர்கள் தான்பார்த்து
 அம்பிகை தானிவள் என்றறிந்தவுடன்
 ஆனந்த மாயிருந்தார்

35. ஆதி சிவனாரும் அம்பிகை யுடனே
ஆலயந் தன்னிற் சென்று
குறத்தி வடிவான அம்பிகையானைக்
கூசாமலே யணைந்தார்
- 36 அம்பிகையுடனே அபிஷேக மாடி
அமுதமும் தான் புஜித்து
வாமபாகத்தினில் தேவியுடன் சிவன்
மந்தஹாஸமாய் வீற்றிருந்தார்
37. பக்தியாய் சொன்னவர் சிரத்தையாய்க் கேட்டவர்
கற்றுக்கொடுத்தவர்க்கும்
அஷ்டபாகத்துடன் புத்திரபாக்கியமும்
அறம்வளர்த்தாள் கொடுப்பள்
- 38 அறம் வளர்த்தபர தேவியின் பாதத்தை
அனுதினமும் ஸ்மரித்தால்
அம்பிகையும் திருப் பாதார விந்த
ஐக்கியமுந் தான் கொடுப்பள்
38. அம்பிகை யருளால் காவேரி பெருகி
ஆற்றனில் வெள்ளம் வந்து
சந்தோஷ மாகிச் சமுத்திரத் தைக்கண்டு
சங்க முகமடைந்தாள்
40. மங்களம் மங்களம் தர்மம்பிகையுடன்
பஞ்சநதீச்வரர்க்கும்
மங்களம் திருக் காவேரி நதிக்கும்
மண்ணில் வாழும் மாந்தருக்கும்

காவேரியம்மன் கப்பல்

(விநாயகர்துதி கப்பல்)

நமோமஹா கணபதியே-சம்போ-நமோமஹா குணநிதியே
நமோமஹா ஸ்கந்தாய-சம்போ-நமோமஹான் ஆநந்தாய

(முடுகு)

விநாயகராய வெகு விக்னஹரணய
லம்போதராய ஹே ரம்பாய மஹதே

ரம்பாபலகராய அம்பா ஸுதாய

அபயவர கரதாய ஏகதந்தாய

சுபமுக வரதாய லம்போதராய

கபிலமுக வர்ணய கஜகர்ணிகாய

விகடதந்தாய ஸுர கணபூஜிதாய

தூமகேதாய யக்ஷ கணேஸவிதாய

பாலசந்திராய ஹரஸ்கந்த ஜேஷ்டாய

சரவண பவாயநம கருணாஸாய

ஏலேலோ கணராஜா—ஜயா

ஏலேலோ சர்வேசா

மண்டலமெல் லாம்புகழும்—பொன்னி

மங்களக் காவேரி கப்பல்

தென்கிழக்காய் காவேரி—அம்மன்

செல்லுகின்ற ஸ்தலங்கள் சொல்வாம்

(முடுகு)

விண்ணவர்கள் புகழும் ஸஹ்யகிரி தனைவிடுத்து

மின்னொத்த ருடருகிரி காட்டின் வழிவந்து

உன்னத கிரிகடந்து கண்காணம லோடி

தென்னலுடன் சிவசமுத்திர சிகரம்விட்டு இழிந்து

சேர்த்துவந்த கபிலையுடன் சந்தோஷமாய்ச் சேர்ந்து

திருமுகூட டென்னுமந்தத் திருநகரைத் தாண்டி

ஸ்ரீரங்க பட்டணத்தில் சடுதியாக வந்து

ஸ்ரீரங்க நாதருக்குத் திருமாலையாய் வளைந்து

சீருடைய கௌமுகியும் சேலம்நகர் சேர்ந்து

கூடித்திரமாம் பிரம்மகிரி சேர்வைமலை தாண்டி

அந்தமாய் பவானிநதி அன்புடனே கூட

ஆனைக்குந்தி மலையைவிட்டு அமராவதி சேர

சொந்தமாய் ஈரோடுவிட்டு கொடிமுடியைச் சேர்ந்து

திருமூர்த்திகள் வலிக்குமந்த ஸ்தலத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்து

அந்த முள்ள சேரனுட அரசாட்சியில் அமைந்த

அழகான ஊர்களுள்ளாம் அன்புடனே பரவி

பாச்சலூர் கருவூரு குழித்தலையும் பார்த்து

பெருகமணி சிருகமணி (திருப்) பளாத்துரையு மோடி

அகண்டகா வேரியாகி அடியார்களைக் காத்து

தலைமகளாய் கொள்ளிடத்தை வடபுரத்தில் செலுத்தி
 திருச்சிஞ்ஞப் பள்ளிமலை ஈசனையும் ஸ்துதித்து
 ஜம்புநாதர் ஸ்ரீரங்கர்க்கு திருமாலையுந் தரித்து
 சிந்தாமணி தன்னவிட்டுத் திருவானைக்கா கடந்து
 கொண்டல்கண்டு மயிலாடும் கோவிலடி யடைந்து
 கொக்கரசம் பேட்டைதிரு மழப்பாடி கடந்து
 வண்டலுடன் பெருகிமக ராஜபுரம் வந்து
 தில்லைஸ்தானம் திருக்கண்டியூர் திருவையாற்றில் தங்கி
 கணபதிஅக் கிரகாரம் கபிஸ்தலமுங் கண்டு
 வளமையான சுவாமிமலை கும்பகோணம் வந்து
 பேரான மருதூரின் பரமரையும் பணிந்து
 பேர்பெற்றகோ விந்தபுரம் வஞ்சிநாடு புருந்து
 குத்தாலம் ஆடுதுரை உச்சிதமாய் கடந்து
 கோனேரி ராஜபுரம்நர சிங்கன் பேட்டை வந்து
 கௌரீமா யூரநாதன் சந்நதியைக் கண்டு
 களிப்புடன் துலாமாதக் கடசீமட்டு மிருந்து
 கண்டவுடன் ஜீவர்களின் கர்மங்களை யொழித்து
 அன்புடனே கௌரீநாதன் அனுக்கிரக மடைந்து
 சந்தோஷமாய் காவேரி சாயாவனந்தாண்டி

சங்கமுகத் துறையடைந்து சமுத்திரரைச் சேர்ந்தான்,—

அன்புடனே கூடி	அலையுடன் போராடி
கண்கலங்கி வாடி	கணவரிடம் ஒடி
களிக்கக் கடல்	கொந்தளிக்க
முத்தைக் கொழிக்கத்—தண்ணி சிவக்கச்—சேர்ந்து	
காதலுடன்	கடல்மன்னனும்
காவேரியுங்	கலந்துவிட
ஏலேலோ—ஏலேலோ—காவேரி	
கடலுடனே கலந்த கப்பல்	

காவேரியம்மன் ஊஞ்சல்

இருபுரமும் சோலைதன்னில் குயில்கள் கூவ
 எத்திசையும் பகடியினம் இசைந்து பாட
 தோழியராம் நதிசூடத் தென்றல் வீச
 திருக்காவேரி கணவருடன் ஆடிவாஞ்சல்
 ஒம்சபம்.

வேதாந்தக்குறம்

சற்குருவின் வணக்கம்

(விருத்தம்)

1. அகண்டராய் நிர்க்குண ஸ்வரூபராய் இருக்குமரிதாக
அவனியிலே வந்து அவதரித்த மூர்த்தியுமாய்
ஸ்ரீவெங்கடேச ரென்னும் நாமமுள்ள சற்குருவின்
திருவடிகள் தன்னில் ஸ்திரமாய் நமஸ்கரித்தேன்
2. ஒரு சிற்றெரும்புவந்து கடலின் ஜலத்தை யெல்லாம்
பற்றாவே நான்குடிப்பேன் என்னுங்கதைபோல
நித்தியதத்வஸாகரத்தை நீந்திக்கரைகாண
(என்) அற்புத்தியாலே அறிந்திடவுங் கூடாது
3. ஆனாலும் எந்தனுட ஆசை பெரிதாலே
தத்துவசாஸ்திரத்தை சங்கிரகமாய் எடுத்துச்
சொல்லவே நான் துணிந்தேன் சித்த சுத்த ஞானியர்கள்
தாமும்பிழைபொருக்க வேனுமென்றுதான் பணிந்தேன்.

விநாயகர் துதி

(கண்ணிகள்)

1. தத்வாஸக்குறம்பாட சங்கரிசுமாரா
தரணிதன்னிலனை வருக்கும் தடை தீர்க்கும் வீரா
2. விக்னமற்றுப் பரிபூர்ணமாக வரந்தந்து
விக்நேச்வரா எனக்கு முன்னடக்கவேணும்
சாஸ்வதி துதி
3. விமலையாய் பிரம்மாவின் நாவிலுள்ளே வலிக்கும்
வித்யாலக்ஷுமி எனக்கு வரமளிக்கவேணும்
4. அமரரெல்லாம் அனுதினமும் அடிவணங்கும் தாயே
(என்) அக்யானமன தினுக்கு அறிவுவரவேணும்

பரமாத்மா குறந்தி வடிவேடுந்து புத்தி எப்பவளுக்கு
குறி சொல்ல வருதல்

(விருத்தம்)

4. பிரும்மபுறந் தன்னிலிருந்து போதவடிவாய்க் குறத்தி
கர்மச் செடிகளென்னுங் காடெல்லாந்தான் கடந்து
வர்ம மற்றமன துடையாள் வாக்கிய முந்தப்பறியாள்
நிர்மலமாம் புத்தியென்னும் பெண்ணருகில் வந்தாளே.

(கண்ணிகள்)

1. போதமென்னுங் குறமகள்வரவே
சீதன்மான சந்திரனைப்போல முகஒளியும்
பாதமுதல் தொட்டுகிரஸறுதி
நாலுசாதனங்காராகுந் தங்கப்பணதிகளசைய
- 2 இடைதன்னில் உடைவஸ்திரமில்ங்க
(சாம) வேதவாக்கியமாகின்ற விபூதியிட்டுத்துலங்க
பக்தியாம் ருத்ராக்ஷமாலை தரித்து
பரிபூர்ணமாம் பிரும்மவித்தை குறந்தனைப்படித்து
3. பிரும்ம மயமென்னுங் குறக்கூடையும்
பெரியோர்கள் சேவைநாடுமந்த ஓய்யார நடையும்
வாழைமரம்போல இருதுடையும்
(அதி) சூக்ஷ்மமாய் பிடிக்கடங்கும் சொகுசான இடையும்
4. அனுபோகமென்ற பிள்ளை இடுக்கி
அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரமென்னுங் கோல்பிடித்து மயக்கி
இத்தனை சம்பிரமத்துடன் குறத்தி
(சாக்ஷி) விருத்தியாகின்ற வீதியினில் வந்து மந்தபுத்தி
5. அகத்தின் வாசற்படியில் வந்து நின்றாள்
கண்டவுடனே புத்தியெதிர்கொண்டு வந்தாள்
விர்தையான குறத்தியைக் கண்டு
அந்தமான புத்திமிக்க ஆனந்த மடைந்தாள்

(விருத்தம்)

5. வந்துவின்றகுறமனைக்கண்டு மந்தமதியழகி
பந்தடித்துவிட்டாற்போல் பரபரவென்று ஓடிவந்து
(உன்) சுந்தரமாம் முகவடிவை இவ்வுலகில் கண்டதில்லை
எந்தநாடுந்தனுக்கு எனக்கறியச் சொல்வாரேயே.

குறந்தி புத்தி யென்பவளுக்து தன் நாட்டு வளமை யுரைத்தல்
(3-கண்ணிகள்)

1. அக்வைதமான நாடெங்கள் நாடு
அசத்தமில்லாத நாடெங்கள் நாடு
த்வைத உபாதிசன் சற்றுமற்றதோர்
சீலஞானிகள் வாழு மென்றாடு
2. மானமில்லாத நாடெங்கள் நாடு
மனதுக்கெட்டாத நாடெங்கள் நாடு
தியானஞ் செய்திடும் நாடெங்கள் நாடு
சகல பாக்கியம் விருத்திக்கும் நாடு
3. இச்சையில்லாத நாடெங்கள் நாடு
இருட்டிப்போகாத நாடெங்கள் நாடு
ஒச்சமில்லாத நாடெங்கள் நாடு
சோதிமயமாய் விளங்குமென் நாடு
4. ஈஷணத்திரயம் இல்லாதபேர்கள்
இருந்து வாழ்கின்ற நாடெங்கள் நாடு
வாஸனத்திரயம் போகாத பேர்க்கு
வழிதெரியாத நாடெங்கள் நாடு
5. மந்திரத்திரங்களாகும் முதலை
மடுவில் விளையாடும் நாடெங்கள் நாடு
சந்ததம் தீபங்களெங்கும் பிரகாசிக்கும்
திறந்தவாசல்கள் விளங்கு மென்றாடு
6. இந்திரியமாகின்ற கள்ளர் தலையை
இழக்கச் செய்கின்ற நாடெங்கள் நாடு
கந்தமாத்ரி சகல விஷயமும்
கிட்டணுகாத நாடெங்கள் நாடு
7. சாந்தியானதோர் சந்தனத்தாலே
மெழுகிக் கோலங்களிட்டே யிருக்கும்
காந்தியானதோர் பட்டுத்துணியால்
கொடிகள் எங்கிலும் கட்டிப்பறக்கும்
8. சற்கதையென்ற சிரவணப் பொடியை
தரைகளெங்கும் இறைத்தே யிருக்கும்
சொற்களுக்கடங்கா வீதிக ளெங்கும்
மகரத்தோரணங் கட்டியிருக்கும்

9. பேதமில்லாமற் சந்துக்குச் சந்து

பூர்ணகும்பங்கள் வைத்தேயிருக்கும்
தன்யமாகின்ற மேடையின் மேலே
தாளமத்தள வாத்தியமுழங்கும்

10. ஒங்காரமென்ற சிம்ஹாஸனத்தில்

உபாதியென்ற ஆத்மாயிருப்பர்
ஹிரீங்காரமென்ற பூஷணத்தினால்
நிறைத்து அலங்காரம் பண்ணியிருக்கும்

11. ஆசாபாசங்களில்லாத பேர்கள்

அனுதினமும் வலித்தே இருப்பார்
போஜனம்பண்ணி பிரம்மரஸத்தை
புகழ்ந்து கீர்த்தனம்பாடித் துதிப்பார்

12. எந்தன் நாட்டு மகிமைகள் தன்னை

வார்ணிக்க முடியாதடியம்மே
எந்தனுக்கு தெரிந்ததைச் சொன்னேன்
என்று சொல்லியிருந்தாள் குறத்தி .

விருத்தம்

6. உத்தமியே உந்தன் ஊர்வளமை தானுரைத்தாய்

பத்தினியே யுந்தன் பரமார்த்த நாமத்தை
நான் கேட்டுமறிந்திடவே கம்பீரமாக நீ தான்
சற்றே எடுத்துரையாய் என் சிந்தை குளிர்த்திடவே
குறத்தி புத்தி யெப்பவளுக்கு தன் நாமத்தைத் தெரிவித்தல்.

(4-கண்ணிகள்)

1. பரமார்த்தமான எந்தன் நாமம்

அதைப் பார்க்கப்போனால் ஒன்றுமில்லையம்மே

2. ஆனாலுஞ்சொல்லுகிறேன் கேளாய்

அவித்தை நாசமானால் ஏகமானவடிவாம்

3. தானாஞ்சைதன்ய ஸ்வரூபம்

பரமாத்மாவே எந்தனுட நாமம்

4. அத்தைவதமாம் பணிபூண்டு இருப்போம்

அகண்டாகார விருத்தி என்ற உடையுடுப்போம்

5. ஏகமான வெளிதன்னிலே இருப்போம்

எண்ணமற்ற மலேதன்னிலே வலிப்போம்

6. சோகமற்ற சூனீ நீரைக்குடிப்போம்

சுகதுக்கங்களை ஒன்றாகவே பார்ப்போம்

விருத்தம்

7. அகமகிழ்ந்தேன் உன் வரவால் ஆச்சரியம் நானடைந்தேன்
சிறகைவிரித்தாடும் மயிலே குயில்மொழியே
பிடியிடையாயுள்ள பொற்கொடியே நீயுமுந்தன்
மலைவளமை பெல்லாம் மகிழ்ந்தெனக்குச் சொல்வாயே

துறத்தி புத்தி யெப்பவளுக்து தன் மலைவளமை யுரைத்தல்.

(ஓ-கண்ணிகள்)

1. பள்ளம்மேடு அற்றதொரு நிரஞ்சனமாம் மலையே
கள்ளர்பயமற்றிருக்கும் கைலாஸமலையே
2. வெள்ளை சிவப்பு கறுப்பு மூன்று மற்ற மலையே
எங்கும் வெளியாகி நிறைந்திருக்கும் விஸ்தாரமலையே
3. ஆனந்தமாகும் மழை அனுதினமும் பொழியும்
ஆத்மக்யானம் என்னும் பயிர்வளர நன்றாய் காயும்
4. வேதாந்த வாக்கியமென்னும் ஒடை நன்றாய் விளங்கும்
முனிவருடன் யோகிகளும் ஸ்நானம் பண்ணித் துளைவாள்
5. சாக்ஷி விகாசமென்னும் தாமரைகள் பூக்கும்
ஆத்மஞாதம் விவேகமென்னும் ஹம்ஸம் விளையாடும்
6. போதமென்னும் மத்யம்வந்து முழுகிவிளையாடும்
(பரி) பூர்ணமான ரிஷிகள் வந்து ஸ்நானமது செய்வாள்
7. மோகூ இச்சையாகும் மரம் முடிய எங்கும் பூக்கும்
சாக்ஷி விருத்தியான பிஞ்சு தளதளென்று பெருக்கும்
8. அகண்ட விருத்தியாகின்றகாய் அழகாக முதிர்க்கும்
திகண்டதொரு தூரியவிருத்தி செம்பழங்கள் பழுக்கும்
9. தூரியத்துக்கும் அதிகவிருத்தி தேனொழுகக்கசியும்
எங்குஞ் சரியாகி நிறைந்திருக்கும் சமரஸங்கள் பெருகும்
10. ஏகாஸமானது எங்குமெங்கும் பெருகும்
(பரி) பக்குவமாம் யோகியென்னும் கிளி பழத்தைக் கோழாம்
11. பிரமவித்தை யாகுங்குயில் கூட்டமிட்டுக் கூவும்
கர்மமென்னுங் கரடிபுலி காதவழியோடும்
12. மலையினுள்ள வளமை பெல்லாம் வர்ணித்திட வென்றால்
(என்) வாக்கினாலும் சொல்லி முடியாது மதியழகி

(விருத்தம்)

8. அலைகளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கும் சாகரத்தின்
 கரையினுள்ள பூமியெல்லாம் கண்டுவந்த பெண்மணியே
 நிலையாக நீயடைந்த தேசிகளுர் பேருமென்ன
 அடைவாக எந்தனுக்கு அன்புடனே சொல்வாயே
 குறத்தி புத்தி யென்பவளுக்கு நன் குருவின் நாமத்தை அறிவித்தல்.

(6-கண்ணிகள்)

1. ஏகமென்று சுருதிகள் சொல்லும் அம்மே
 ஈசுவரன் தான் எங்கள் குரு
2. தேகமில்லா விலக்ஷணராம் அம்மே
 சித்ரூபர்தான் எங்கள் குரு
3. தன்னை யுபாஸினைகள் பண்ணும் அம்மே
 அன்பர்கள்மேல் தயவுடையோர்
4. இன்னதென்று சொல்வதற்கு அம்மே
 எட்டாத பெயருடையோர்
5. முக்கிய கர்த்தா என்று சொல்லி அவரை
 முழுக்ஷுக்களுஞ் சொல்லிடுவார்
6. ஐக்கிய மாக்கும் குணமுடையோ ரென்று
 ஆதம் நிஷ்டாள் சொல்லிடுவார்

(விருத்தம்)

9. ஆதியாம் வேதாந்த வாக்கிய மெல்லாமறிந்து
 ஆதி புருஷனிட அண்டையினில் தானிருந்து
 ஒதிப்படித்து உபதேசங் கேட்ட பெண்ணே
 (உன்) சாதிவளமை தன்னைச் சலியாமல் சொல்வாயே
 குறத்தி புத்தி யென்பவளுக்குத் தன் ஜாதிவளமை யுரைத்தல்.

(7-கண்ணிகள்)

1. சாதி வர்ணமேது மில்லை சித்துமய மாயிருப்போம்
 தேகதர்மஞ் சற்றுமில்லை ஏகவடிவாயிருப்போம்
2. ஆதியந்தமேதுமில்லை அகண்டவடிவாயிருப்போம்
 போதமயமாயிருப்போம் விபூதியும் அணிந்திருப்போம்
3. ஐந்து வித இந்நிரியத்தை அடக்கியே மேலாயிருப்போம்
 பசுதாக மற்றிருப்போம் பிரமானந்தமாயிருப்போம்
4. நித்திரையற்று சுசித்திருப்போம் நித்தியமெங்கள் சாதிமுறை
 நீ முக்தையானபடியினாலே விஸ்தரித்துச் சொன்னேன் உனக்கு

(விருத்தம்)

10. உன்னுடைய ஊர்பெயரும் உன்னுபதேச கர்த்தாவும்

உன்னிதமாஞ் சாதிமுறை எல்லாமுறைத்தாய் நீ

என்னுடைய ஊர்பெயரும் எனக்குண்டாகும் சங்கதியும்

இத்தையிப்போ நீ யுரைத்தால் எனக்கு உன்மேல் பிரீதியுண்டாம்

குறத்தி புத்தி யெப்பவளுக்கும் குறி சொல்லுதல்.

(8-கண்ணிகள்)

1. உரைக்குகிறேன் கேளடியோ—அம்மே

உந்தனுட வர்த்தமானம்—

2. நிலைக்கவில்லை மனதுனக்கு—அம்மே

நீதிதப்பி அலையுகிறாய்

3. தேகமென்னும் பட்டணத்தில்—நீயும்

வாஸம் பண்ணிக் கொண்டிருக்காய்

4. மோகமென் பான் தாயுனக்கு—அம்மே

மெல்லியரே புத்தியுன் பேர்

5. சம்ஸாரப்பேய் பிடித்து—அம்மே

சரீரமெல்லாம் ஆட்டுறது

6. அகங்காரமுள்ள மட்டும்—விட்டுப்

போகாமல் பிடித்திருக்கும்

7. எந்தன் வார்த்தை கேட்பையானால்—அது

இப்பொழுதே துலைந்து விடும்

(விருத்தம்)

11. சொன்னதெல்லாங் கேட்பேன் துலைந்தால் பிசாசெனக்கு

என் அன்னையைப்போல் வந்து உபதேசம் பண்ணினாயே

உன்னையிப்போ நானும் பிடித்தேன் உறுதியுடன்

என்னை ஈடேற்றவந்த ஈசுவரியும் நீதானே

(9-கண்ணிகள்)

1. விஸ்வாஸமாயிருந்து கேட்ட கிளிமொழியே

விஸ்தரித்து நன்மைநோக்குச் சொல்லுவேன் கேளம்மே

2. துக்கத்துக்கு ஹேதுவான ஸ்தூலதேகமிதின

ஐனித்து மறித்திறக்கின்றது தானொரு ஸம்ஸாரம்

3. ஸம்ஸாரப் பேயுனக்குப் போகவேணு மென்றால்

சைவமந்திரஞ் ஜபித்து விபூதியும் தருவேன்

4. அனுசரித்து எந்தனை நீ இன்னதென்று கேட்டால்
அனுஷ்டானம் பண்ணிவந்தால் அறிவுதானே விளங்கும்

(விருத்தம்)

12. பூமணத்தைக்கண்டு புகழுகின்ற வண்டது போல்
உன் சற்குணத்தைக் கண்டு சந்தோஷமாச் சுதிப்போ
நேம மென்ன செய்வ தென்று நீயுரைத்தாயா மானால்
நானுமந்தநே மத்தை நன்றாகச் செய்து வாரேன்

குறந்தி மதிப்பெண்ணுக்கு உபநேசித்தல்

(10-கண்ணிகள்)

1. புத்திர சம்பத்தையும் போகவிஷயத்தையும்
பந்து மித்திரபோஷணைகள் பண்ணுவதையும்
2. திருச்யமாய் பார்ப்பதையும் விச்வகர்மத்தையும்
துச்சமென்றுதானே நினைக்கவேணும்
3. நித்யராய் சுத்தராய் நிற்குணப் பிரம்ம மாய்
சுத்யராய் விசித்தராய் சர்வகுணராய்
4. பக்தராய் முக்தராய் அந்தர் முகப்பார்வையாய்
ஞானம் வரச் சிந்தனைகள் பண்ணவேணும்
5. கண்ணுக்கு ரூபமாய் ஸ்தூலமாய் தானிருக்கும்
தேஹத்தின் அபிமானம் விட்டுப் போமா
6. தர்மத்துக் கேதுவாய் சந்தோஷ ஹாரியாய்
தானிருக்கும் அர்த்தத்தினுசை போமா
7. அத்யந்தப் பிரீதியாய் ஆயிருக்கும் பந்துக்களின்
அவர்கள் மேலபிமானம் விட்டுப்போமா
8. சுஷ்ணுத்திரயங்களும் என்னைவிட்டுப்போமோ
என்று நீ கேட்பையானால் சொல்லுவேன் கேள்
9. (ஒரு) சம்பன்னன் வீட்டிலே யாசகம் போனாக்கே
சாணிலே சரீரத்தை ஒடுக்கிக்கொண்டு
10. (அவன்) உண்டென்று சொல்லுவானே இல்லையென்று சொல்லுவானே
என்று பயந்துமனதி லெண்ணிக் கொண்டு
11. நித்தியமாய் அவனுடைய வீட்டிலே போயலைந்து
இரண்டு கால் வெள்ளெலும்பும் தோணிப்போக
12. துச்சனாய் ஒன்றுக்கும் ஆகாத துஷ்டரிடம்
துதிசொல்லி வாயும்வலி எடுத்துப்போக

13. அவகாசமில்லாத வேளை தன்னில் போனாக்கே
அவமானம் பண்ணீயே அனுப்பிவிடுவன்
14. கல்லுதன்னில் நாருரித்துக் கண்ட சந்தோஷம்போல்
காசமொன்று வாங்கியவன் முடிவானால்
15. (அதை) தர்மத்திலுங்கொடான் தானுமதைச் சாப்பிடான்
மண்ணுங்கீழே மூடிவைத்து வைப்பன்
16. கள்ளன்மார் லக்குவைத்து கன்னம்வைத்து திருடுவாள்
கலகக் காரர்வந்தால் கொள்ளையிடுவார்
17. தாயாதிப் பேர்கள் வந்து சண்டையும் போடுவார்
சமைக்கவைத்த அடுப்பிலும் தண்ணை விடுவார்
18. அல்லசல்காரர்களும் செல்வத்தைக் கண்டவுடன்
அசுமையால் வயிறு வெந்து உப்பிப்போவான்
19. ஓயாது விசனத்தை உண்டு பண்ணும் சம்பத்து
இருந்தாலும் போனாலும் துக்கந்தானே
20. ஆகையினால் அர்த்தத்தில் அபிமானம் வையாமல்
ஆசையற்று நிம்மதியாய் அறிவையடைவாய்
21. துக்கங்க ளுண்டுபண்ணும் தனதான்ய சம்பத்தை
துச்சமென்று நீயும் நினைக்கவேணும்
22. புத்திர பெளத்திராதியர் தம்மிடத்தில் பிரீதியாய்
உபகாரம் பண்ணினாலுன்னேப் புகழ்வார்
23. ஆஸ்தியில்லாவிட்டாலும் அசக்தமான போதிலும்
அவமானம் பண்ணியுன்னை அசங்கதிப்பார்
24. சுக்கில சுரோணிதங்குடி ஆனதொரு விக்ரகம்
தேகத்தின் அருவருப்பைச் சொல்லக் கேளாய்
25. நரம்பெலும்பு நாடியும் நவத்துவார வாசலிலும்
நாறியே தூர்க்கந்தம் வீசி அடிக்கும்
26. வாதமும் பித்தமும் மற்று மந்த சிலேஷ்மமும்
வாட்டியே எப்பொழுதும் வதைத்து வருத்தும்
27. இரத்தமும் அசுத்தமும் மாம்ஸமும் சர்மமும்
மலஞ்சலம் கீழ் கோழை நிரைந்து இருக்கும்
28. எந்தமடி யானாலும் வஸ்திரத்தைக் கொண்டு வந்து
இதின்மேலே யுடுத்திவிட்டால் விழுப்புத்தானே
29. எச்சலுக்கும் தீண்டலுக்கும் இருப்பான தேகமிது
கொப்புளித்தபின்பு வாயினெச்சில் போமோ

30. பசிதாக வேளைதன்னில் அன்னஞ்ஞலம் போடாவிட்டால்
பல்லை யிளித்துக்கொண்டு மூர்ச்சை போருமே
31. ஆலுமாமகட்டும் போட்டாலும் போடுகிறோம்
அநேக நாளிருக்குந் தேகமென்னப்போமோ
32. (அது) இன்றைக்கோ நாளைக்கோ இன்னுஞ் சற்றுப்போதிலோ
இரவிலோ பகலிலோ இப்பத்தானே
33. ஆகையினால் அஸ்த்தான தேகத்தி லாசையற்று
ஆத்மாவை நாமென்றறியவேணும்
34. ஒன்றையும் விரும்பாமல் உலகத்தி னாசையற்று
உத்தம முக்தியை விரும்பி யடைவாய்

(11-கண்ணிகள்)

1. மதியே என்மானிக்கமே கையைக்காட்டு சொல்லுவேன்
அதிகமாய் முத்தை எனக்கன்புடன் காணிக்கையாய்
2. முன்னிலே கொணர்ந்து வைத்தாயானால் மின்கொடியாளே
தன்னையறியும் உயாயம் சொல்லுகிறேன் நீ கேளாய்
3. பசுபகழிமருகதேவ மனுஷ்ய சரீரமும்
பலவிதமாயெடுத்து பாழிற்காலம் போக்கினாய்
4. கொசுமழை துத்தல்களை கூட்டி லக்கமிட்டாலும்
கூடாது நீயெடுத்தஜன்மம் என்னுலெண்ணி முடியாது
5. இனிமேலுனக்கு ஜன்மம் வேண்டாம் என்றுஎன்னை கேட்டிட்டால்
இன்னதென்றறியவுனக் குள்ளபடிசொல்லுகிறேன்
6. வகார்தஸ்தானத்திலே இருந்துகொண்டுஞ்சித்தத்தை
எங்கும்போகாமல் நிறுத்தி ஈச்வரனைஹிருதயத்தில்
7. போதசிந்தனைகன்பண்ணிக்கொண்டு அந்தர்முகமாய்
பிரமத்தியானம் பண்ணிநித்யம் அப்யாஸமிருக்கணம்
8. இந்தப்படி தானப்யாஸம் பண்ண ஆரம்பித்தாக்கே
எண்ணிக்கை யற்றுகோடி விகாதம் வந்துநேரிடும்
9. தடைகளென்னவந்தாலும் சட்டை பண்ணாமல் நீயும்
தன்னைத்தானறிந்தாயானால் முக்தியுமதுதானே
10. (உன்) கையிலுள்ளரேகைவெகுகல்யாணப்பிரதாபமாய்
இன்பமடையவுனக்கு இலக்ஷணமிருக்குது
11. புத்திசம்பத்தையடைந்து போகத்தில் வீரக்தியாய்
அப்புதமாஞ் ஜீவன் முக்தா லக்ஷணமிருக்குது
12. பக்தியுள்ள மதியென்னும் பக்குவமாம் பெண்ணுக்கு
பிரமமென்னுங் குறவஞ்சி பக்ஷமாய் கிருபைசெய்தாள்

புத்தியெப்பவள் ஜீவன் முக்தியடைதல்

(விருத்தம்)

13. சொன்ன வுடனே மதிப்பெண் சித்த சுத்தி என்ற முத்தால்
அன்னையென்னும் வேதாந்தக்குறத்திமனங்குளிரவைத்து
சன்னபின்ன லாயடர்ந்த ஸம் ஸாரக்காட்டைவிட்டு
என்னை உன்னையென்பதற்று ஏகவடிவாயிருந்தாள்

புத்தியெப்பவள் அகண்டாகாரமாய் விளங்குதல்

(12-கண்ணிகள்)

1. ஆத்மசிரத்தையான தேர்அகண்டாகார விருத்தியாகிய சகியை
புத்தியானவள்பிரீதியுடனே பற்றித் தோழமையடைந்தாள்
2. எற்றியேயெளிதாகஜீவன் முத்தியானதோர்புரத்தில்
விரக்தியாகின்றபுருஷனுடன் அத்தைவதானந்தமடைந்தாள்
3. வாக்கினுல்உச்சரித்ததும் மனதினாலே எண்ணப்பட்டதும்
கேட்டதும்காணப்பட்டதும் கிரியை மெல்லாஞ்சித்தென்றறிந்தாள்
4. சச்சிதானந்தமூர்த்தியுட சற்குணந்தன்னேப்பாடி
நித்தியானந்தமடைந்தோம் பரதேவிபதம்துணையே

ஓம் தத் சத் பிரம்மார்ப்பிதம்.

உ

பரதேவி துணை.

அகண்ட வெளிக்குறம்.

(1-வது விருத்தம்)

சதுர்மறை வேதப்பொருளாம் சச்சிதானந்த வஸ்து
உருவமாய் நாமரூபந்தரித்து உலகுள்ளோர் உய்யவென்றே
குருவாகி வந்துதோன்றிக் குறிசொன்ன தத்துவத்தை
விரிவாக எடுத்துரைக்க விநாயகரை வணங்கினேனே

பார்வதியம்மை குறத்தியாக வருதல்.

(கண்ணிகள்)

1. சங்கரியாம் பார்வதியும் குறத்தியாகத் தோன்றி
தன்னை த்தானறியும் வித்தை உபதேசிக்கவந்தாள்
அக்ஞானவேரையவள் அறவேயறுத்தெரிந்து
விக்ஞான மளிக்கவென்று வடிவெடுத்து வந்தாள்
2. விவேகமென்னும் பெண்ணருகே குறத்தியவள் வந்து
போதநிலை யுறைக்கவென்றே பிரத்தியக்ஷமாய் நின்றாள்
வந்த குறமாமகளை விவேகம் வரவழைத்து
சிந்தைமிக மகிழ்வடைந்து சந்தோஷமாய் சொல்வள்

2-வது விவேகமென்னும் பெண்மணி குறத்தியை வரவழைத்தல்.

(அகவல் மெட்டு)

1. வந்தவகை சொல்வாய் மதியுடைய பூங்குறத்தி
விவேக மறிந்தவள்போல் முன்னே விளங்கி நின்றாய்
(உன்) ஆனந்தப்பேரழகம் ஆபரண பூஷணமும்
காந்தியுள்ள மேனியுடன் கழுத்தில் ரக்ஷமாலைகளும்
2. பூண்டதொரு தர்வடமும் பூசிய வெண்ணீருடனே
பேசுமுந்தன் நாவில் பஞ்சாக்ஷர ஜபமும்
மாசுமருவற்ற வஸ்துவின் மந்திரமும்
சீவன்முக்தர்போல சிறந்த திருவடிவும்

3. சச்சிதானந்தரஸம் தனும்பும் திருமுகமும்

ஒச்சமில்லா ஆகாசம் போலிருக்கும் உள்ளமுடன்
நிற்குணத்திலே லயித்த நிர்மலஞானிகள் போல்
பரமானந்த ரஸத்தில் அமிழ்ந்த பெரியோர் போல்

4. ஈசரடியார்போல எழுந்தருளும் என் குருவே

ஆதரவாய் வந்தவனே அகண்டவடிவானவனே
உந்தனுட ஊர்பெயரும் உண்மையுள்ள உன்வடிவும்
எந்தனுக்குச் சொல்லுமென்க குறத்தி யெடுத்துரைப்பன்.

3-வது குறந்தி நாட்டு வளமை யுரைத்தல்.

1. பேச்சு உரையற்ற நாடு பிரமஸ்வரூபமென் நாடு

வார்த்தைப் பிரஸங்கமற்றநாடு வஸ்து விளங்கியநாடு
சாட்சி சைதன்யமாம் நாடு சச்சிதானந்தமாம் நாடு
நாதம்விளங்கிய நாடு நானும் அறிந்திட்ட நாடு

2. ஜோதிர்மயமான நாடு சுப்பிரகாசமான நாடு

உள்ளாகச் காணுமென்னாடு யோகிகள் சிந்திக்கும் நாடு
தானாகப்பாலிக்கும் நாடு சற்குருவலிக்கும் நாடு
நீ நானென்றில்லாத நாடு நிர்மலமான தென்னாடே.

(வேறு மெட்டு)

3. பிரம்ம மென்பதோர் நாடெங்கன்நாடு

பேச இரண்டில்லை நாடெங்கன்நாடு
அண்ணைபார்வதி பாகனிடைத்தில்
அறிவாம் ஜீவன் ஐக்கியமாம் நாடு
ஆதிதேசிகர் போதனை கேட்டு
அலையுஞ்சித்தம் நிலைநின்றநாடு
ஆனந்தமாகின்ற நாடெங்கன்நாடு
அவஸ்தை மூன்றும் அகற்றியநாடு

4. கோசமைந்தம் குணத்திரய மூன்றும்

சூலந்து கெட்டு நசித்திட்டநாடு
சாட்சியாகிய நாடெங்கன் நாடு
சின்மயானந்தம் பெருகுமென் நாடு
தேசிகர்தந்த நாடெங்கன் நாடு
ஜனனவேரையறுத்திட்ட நாடு
ஆகாயம்போல் வெளியாகிய நாடு
அர்த்தசந்திரன் உதயமாகு மென்நாடு

5. நிராசை யற்ற நித்தியயோகியர்க்கு

இரவுபகலற்ற ஏற்றமாம் நாடு

மோகங்கள் போக்கியே ஆசையொழிக்கும்

மூலமருந்தை அறிவிக்கும் நாடு

ஆசையாகின்ற அந்தகாரம் நீங்கி

அகண்ட வெளியாகத் தோன்றுமென்னாடு

எங்கள் பிராரப்தம் போக்கிடும் நாடு

ஏகவெளியாய் விளங்கியநாடு

6. பட்டகாஷ்டத்தில் அக்கினிபட்டு

பற்றியே சருகாகுமாம் போல

பக்தியாலீசன் பாதத்திலே மனம்

பற்றினால் ஜன்மம் போக்கு மென்னாடு

நாதன் சற்குரு நன்மொழிநாடி

நாலாம்பதத்தை யளித்திடும் நாடு

ஸ்வஸ்வரூபமதாகிய நாடு

சொல்லுக்கடங்காத தூல்யமாம் நாடு

7. பக்திபண்ணியே தன்னுக்குள் தானாய்

பராபரமாகத் தோணு மென்னாடு

சங்கமற்றதோர் நாடெங்கள் நாடு

அசஞ்சலமான ஆனந்தநாடு

சங்கேதங்களற்ற தற்பொருளானோர்க்குத்

தானே சாட்சியாகத் தோன்றிடும் நாடு

நிற்குணமான நாடெங்கள் நாடு

நிருபாதியாகும் நாடெங்கள் நாடு

8. ஆச்சமாகுமிந்த ஸம்ஸாரத்தள்ளி

சயம்பிரகாசமாய்த் தோன்றிடும் நாடு

நன்மையாமிந்த நாட்டையறிந்து

நானே நானென்றிரிந்த ஜீவர்கள்

அன்னபாழ்கும்பி தன்னில் விழாமல்

அகண்ட சாக்ஷிஸ்வரூப மடைவார்

கேளும் விவேகமாம் மங்கையே கேட்டு நீ

கதியடையென்று குறத்தியுரைத்தான்

9. நாமமில்லாத நாட்டுமகிமையுன்

நன்மையை நாடியே நானுமுரைத்தேன்

பாடகந்தண்டை சலங்கை குலங்க

பார்வதியாகிய பிரமக்குறத்தி

நாடகமான பிரபஞ்ச நடத்தையை
 நாடாதிருக்கவே நற்போதஞ்சொல்லி
 தானே தானாகி யகண்டவடிவாய்
 சாந்தித்தியமாகவே தேவியிருந்தான்

விவேக மென்னும் பெண்மணி குறந்தியைக் கேட்டல்.

(4-வது விருத்தம்)

1. பேரால் பெருமைபெற்ற பூங்குறத்தி பேசலுமே
 மேலாம் மதியுணர்ந்த விவேகமென்னும் பெண்ணரசும்
 ஆரம்மா நீரும் அகண்டவடிவாய் விளங்கிப்
 பேரானந்த மளிக்க வந்துதித்த பூங்கொடியே
2. அண்டாண்டப் பேருலகில் அறிவுடைய பேர்களிலும்
 பண்டுசொன்ன பக்தாளாய்ச் சென்ற பலபேர்களிலும்
 தொண்டராய் வந்துதித்த ஜீவன்முக்தாள் தங்களிலும்
 அகண்ட சச்சிதானந்த மகிமை சொன்னார் யாருமில்லை
3. பக்தானு முண்டு பிரமையொழித்த ஞானியுண்டு
 இச்சையுடன் ஈச்வரனை பூஜித்தோரொங்கு முண்டு
 சச்சிதானந்த மயமாய் விளங்கும் தார்குழலே
 உச்சிதமாயுன்னுடைய பெயரை யெடுத்துரைப்பாய்

குறந்தி பெயர் ஊர் முதலியவை யுறைத்தல்.

1. பேருமில்லை ஊருமில்லை பிரம்ம மயந்தானே
 வீடுமில்லை வாசலில்லை வெட்டவெளி யானேனே
 சித்தமில்லை சிந்தையில்லை சிதாகாச மானேனே
 பித்தமில்லை பிரமையுமில்லை பெரும் வெளியானேனே
2. தந்தையில்லை தாயுமில்லை தானே தானேனே
 பந்துவில்லை பந்தமில்லை பரவொளியும் நானேதான்
 மாசுமில்லை மருவுமில்லை வஸ்துவொளி நானேதான்
 ஜோதிமயமாய் விளங்கும் சுகஸ்வரூப மானேனே
3. இரவு பகலற்றிருக்கும் சுயஞ்சோதி யானேனே
 அகண்ட வெளிதனையடைந்த பரமானந்தம் யானே
 ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அவியுமல்ல அறிவானேன்
 ஸ்நானபான சத்கர்மத்தின் பலன் புஜிக்கவறியேன்
4. ஜபதபங்கள் செய்துவரும் பிரும்மசாரி தானுமல்ல
 நற்கர்மங்கள் செய்துவரும் சத்கரகஸ்தனல்ல

மனைவியுடன் வனம் வவிற்கும் வானப்பிரஸ்தனல்ல
தவவியாகி ஸஞ்சரிக்கும் சந்தியாசியுமல்ல

5. மனுஷ்யவர்க்கம் நா னுமல்ல பகடிகளும் நானல்ல
மண்ணுலகில் ஸஞ்சரிக்கும் மிருகவர்க்கம் நானல்ல
தரணி தன்னில் ஊர்ந்து செல்லும் ஜந்துக்கள் நானில்லை
செடிகொடிகள் மலைமுதலாம் ஸ்தாவரம் நானில்லை
6. மகாப் பிரளயம் உண்டு பண்ணும் மாய்கையும் நானில்லை
மஹாதேவர் விஷ்ணுபிரம்மமும்மூர்த்தி நானில்லை
சிந்தையற்ற பிரம்மமய சுகஸ்வ ரூபம்நானே
அந்த மாதிரிநடுவுமற்ற அகண்டவெளிநானே

(5-வது விருத்தம்)

பேருமில்லை யென்றாய் பிரம்மவடி வென்று சொன்னாய்
நசுவரனே எந்தனுக்கு ஏற்றகுரு வென்றுரைத்தாய்
ஸ்தூல முண்டாகியன்றே ஞானம் வந்த துன்னிடத்தில்
சூக்ஷ்ம மறிந்த விதம் சொல்லுவாய் பொற்குறத்தி.

குறத்தி தன்னுடைய சந்திர மகிமைபுரைத்தல்.

1. விவகாரதசை தனிலே நசர்குருவானார்
விவேகத்தால் பார்ப்பனாவில் குருவும் வெட்டவெளியே
அவரோகுரு சிவ்யையும் நான் அறிவு வருந்தனிலும்
ஆத்மாஜீவாத்மாவில்லை அக்கியானங்கொழிந்தால்
2. ஜன்மவேரையறுக்கும்படி சிவனுரைத்த வாக்கியம்
எவர்களுக்கு மெடுத்துரையேன் உனக்கித மாயுரைத்தேன்
அனுக்கிரகித்து எந்தனிடம் ஹரனுரைத்த வாக்கியம்
அன்புடனே யுனக்குறைக்க ஆதரவாய் வந்தேன்
3. இருதய மதினிருள் நீங்கி வகவெளியானார்
உதயமாகும் அறிவுதானே சொரூப மென்று வுரைத்தார்
காணுகின்ற பிரபஞ்ச சுகம் கற்பிதமே யென்றார்
கரைகாண அகண்டவெளி சொரூப மென்றே குறித்தார்
4. அவிபத்தினை சுயவடிவை அறிய வெனக்குரைத்தார்
ஆரணங்கே என்கணவர் அகண்டவெளி நாதர்
பஞ்சேந்திரியங்களையும் பகுத்தறியச் சொன்னார்
உண்டான விடத்தில் ஜீவன் ஒடுங்கு மென்றே யுரைத்தார்
5. கடம் உடைது மடமிடிந்து காணும் வெளிபோலே
உடல் நசித்து ஜீவாத்மா ஒடுங்கு மிடமுறைத்தார்

சர்வக்ஞராய் மும்மூர்த்திகள் சுயேச்சையுடனிருப்பார்
கிஞ்சிக்ஞராய் த்வம்பதத்தில் ஜீவன் கிடந்துயனும்

6. த்வம்பத ஜீவாத்மாவை தத்பதமாம் வெளியில்

நாமரூபம் தள்ளிப் பார்த்தால் நிற்குணமே நிலைக்கும்
பிரம்மாஹம் அஸ்மியென்று பிறப்பொழிப்பா யென்றார் -

பேதமொன்றுங்காணு யென்று பரமரெனக்குரைத்தார்
வந்ததோர் என்வடிவும் அகண்டவடிவாகும்
விவேகமென்னும் உந்தனுக்கு மதியுரைக்க வந்தேன்

(6-வது விருத்தம்)

கொம்பனையே யுந்தன் குலநலமும் நானறியேன்
குறக்குலமோ அல்லவென்றால் மேன்மையுள்ள நற்குலமோ
குற்றமற்ற ஈசுவரனை சற்குருவாய்க் கூறுகின்றாய்
குடிநலமுங் கோத்திரமுங் கூசா தெடுத்துரைப்பாய்

தூதீ தீநானுடைய துலவளமை யுரைத்தல்

1. குடிநலமுங் கேட்டாய் நீ கொண்டல்வர்ணர் தங்கையும் நான்
குணதீதமான பிரமக் குணவடிவாய் வந்தவன் நான்
ஜன்மமற்ற பிரமமும்நான் ஜீவபராள் சாட்சியும்நான்
அகிலலோகம் நிறைந்திருக்கும் ஆதிவஸ்து வானவற்கு
2. ஹரனென்னும் ஈசருக்கு அகண்டமென்னும் வடிவமும் நான்
அவருடைய அனுக்கிரகத்தால் ஜன்மவேரை யழிப்பவன் நான்
பராபரனும் ஈசருடைய பாகந்தன்னில் வசிப்பவன் நான்
மழுவேந்தும் ஈசருடைய வாமபாகத்திலிருப்பவன் நான்
3. விச்வமெல்லாம் ஒன்றாய் விளங்கி விபூதி தரிப்பவன் நான்
உலகமெல்லாம் தாளுய்விளங்கி ருத்ராക്ഷம் அணிபவன் நான்
எந்தனுடைய அடியாருக்கு ஈசருடைய கருணையினால்
இன்பமுள்ள அகண்டரஸம் இச்சைதீர் அளிப்பவன்யான்

7-வது விருத்தம்

அகண்டரஸமளித்த ஆனந்தத் தாண்டவர்க்கு
ஆசார்யரென்னும் அகண்டவொளி யானவர்க்கு
கனிந்த பழவகையோ கற்கண்டோ தேன்பாகோ
என்ன பதிலளித்தாய் எடுத்துரைப்பாய் பூங்குறத்தி

தூதீ தான் சற்குருவுக்கு அளித்த காணிக்கையை உரைத்தல்

1. அன்னமுடன் பால் பழங்கள் அகண்டருக்கோ அளிப்பேன்
அதிதமென்னுங் குருநாதர் அடிமலரைத் தொழுவேன்

- பானுடைய பாதாஸம் புஜித்துருசி பார்ப்பேன்
பக்கியுடன் துதித்துமவர் பாதத்தாள் அணிவேன்
2. நன்மையுடன் தொண்டுசெய்து நமஸ்கரித்துப் பணிவேன்
நானவர்க்குக் கொடுப்பதில்லை புசித்திடவும் நினையார்
அவரெனக்குக் கிருபையுடனே ஆத்மபோத மளிப்பார்
அதற்கெதிராய் எந்தனிடம் பிரதிபலனை யடையார்
3. வள்ளியம்மை கிருபையினாலே குறக்கூடையை வாங்கி
வள்ளல் குரு சிவனுரைத்த வாக்கியக் கோல்பிடித்து
அண்டரண்ட பிரமாண்ட லோகமெல்லா மடைந்து
அன்புடைய அடியாருக்கு குறிகள் சொல்லவமைந்தேன்
4. தொண்ணூற்று தத்துவமாம் சேவகரை ஜயித்து
தன்னையே தானறியும்படி தகுந்தகுறிசொல்வேன்
அனவரத கணபதியும் அமரர் சேனபதியும்
அழகுடைய சிவவராக எந்தனுக்கேயமைந்தார்
5. ஆதிசக்தி பார்வதியும் லக்ஷ்மிசாஸ்வதியும்
அன்புடைய தோழிகளாய் என்னை யடைந்திருப்பார்
சந்ததமும் வேதங்களே மாலைகளாய் தரிப்பேன்
சாஸ்திரங்கள் உபநிஷத்தை தாவடமா யணிவேன்
6. கோசங்களைக் குலைத்தொரிந்து ஆசைதன்னைக் களைந்து
பாசங்களை யகற்றிவிட்டு பிரமமாகச் செய்வேன்
அவித்தைதன்னை நிவர்த்தி செய்து அக்ஞானத்தை யொழித்து
அகண்டவெளிப் பழரசத்தை அடியார்களுக் களிப்பேன்

(8-வது விருத்தம்)

அருமையுடன் நீ புஜித்த அகண்டாஸ நற்பழத்தை
இருமைப் பிணிரீங்க எந்தனுக்குத் தந்திடுவாய்
பாதிப்பழத்தை பகிர்ந்தெனக்குப் போட்டாமல்
பூரணமாய் பழமளித்து போதம் வரச்செய்திடுவாய்

குறந்தி அகண்டாஸப்பழந்தீன் மகிமையுரைத்தல்

1. வெளியான பழமிதையும் விவேகத்தினுலறிவாய்
ஒளியான நற்பழத்தை உண்மையினால் உணர்வாய்
வேதமென்னும் பழரசத்தை விசாரணையால்தவாய்
போதமென்னுங் கனிரசத்தை புத்தியினால் காண்பாய்
2. நாமரூப மற்றிருக்கும் நான்புசிக்கும் பழமே
பாமரரால் பறிக்கவொண்ணா விசித்திரமான பழமே

- அந்தரமாம் ஆகாசத்தில் அளிந்து தொங்கும் பழமே
எந்தனுடைய நாவில்ருசிக்கும் இரஸம் ஒழுகும் பழமே
3. பக்திபண்ணி ஈசருடைய பாதங்களைப் பணிந்தோர்
இச்சையுடன் எடுத்தருத்தும் இன்பரஸப்பழமே
தேஜோன் மயமான பழம் சித்த சுத்தியடைந்தோர்
ஆசையுடன் எடுத்தருத்தும் அகண்டரஸப் பழமே

9-வது விவேகமென்னும் பெர்மணி கேட்டல்

(விருத்தம்)

- எத்துகிறாய் என்னை இளமையுள்ள பூங்குறத்தி
மிரட்டுகிறாய் வேதப்பழத்தை மறைத்துவைத்து
அகண்டமென்னும் அத்தைவதப்பழத்தை பெனக்களித்து
ஆத்மக்கியானமடைய அனுகிரகிப்பாய் ஆரணங்கே
1. விச்வமெல்லாம் ஒன்றாகி விளையாடுந்தேவி
மிரட்டுகின்றீர் ஜகமிதனை மாய்கையினால் மயக்கி
பாலகனைத்தாயமுக்கிப்பால் போட்டும்முறைபோல்
பார்வதியே எந்தீனுக்குப் பக்திப்பழமளிப்பீர்
2. வேண்டுகின்றேன் உன்பதத்தை விவேகமாகுமென்னை
ஆண்டுகொண்டு அடிமையாக்க ஸ்வானுபவமருள்வீர்
கந்திரானுகந்தேற்றும் அன்னையே நீர் கேளீர்
சொன்னபடி யெந்தனுக்கு வேதப்பழந்தருவீர்.
3. ஆற்றமாட்டேன் பார்வதியே அருள் பொழிந்தேயருளும்
போற்றுகின்றேன் திருவடியில் உமது ஐக்கியம் பெறவே
நீயென்றும் நானென்றும் பேத நிலையை விட்டுநீங்கி
நிற்குணத்தில் நிலைக்கச் செய்வீர் நீலகண்டதேவி
4. இருக்குமிடமேதாழ்ந்து என்னையுணராமல்
எடுத்தெடுத்து நானிலைந்த ஜன்ம மிதுபோதும்
சங்கரராம்சற்குருவை தன்னிலறியாமல்
தெளிவிழந்து மயக்கத்தினால் ஜனித்ததுவும்போதும்
5. மகமாய்கை தனில் மூழ்கி அறிவிழந்து மயங்கி
வஸ்துவை நானறியாமல் தத்தளிக்கும் மளவில்
முக்திபத மளிக்கவென்றே மூர்த்தியாய் முன்வந்தீர்
சித்தமதைத் தெளியவைத்தீர் சற்குருவே எனக்கு
6. கடலின் அலைதனையெடுத்து கயிற்றினில் கோர்த்தாலும்
காவேரி மணலை எண்ணி கணக்காய்ச் சேர்த்தாலும்

பிரபஞ்சத்தில் நானெடுத்த ஜன்மம் பார்த்தெண்ணவும் போமோ
பகியாக எடுத்த ஜன்மம் மட்டுமிதமாமோ

7. விருக்டுமாகி நின்றது ஜன்மணம் வேண்டு நாயே
புற்றுண்டாய்க் கிடத்தெல்லாம் போதும் போதும் அம்மா
பரமாத்மா நானேயென்று பார்த்து உணராமல்
பலவிதமாய் ஜன்மித்து நான் பிரபஞ்சவசமானேன்
8. மஹாதேவர் கருணையினால் மதிமயக்கந்தெளிய
வண்ணமுள்ள குறத்தியாகி எந்தன் முன்னே வந்தாய்
சொல்லுமுந்தன் வாக்கியத்தால் சிந்தை மயலொழிந்தேன்
எண்ணாமலே யானெடுத்த ஜன்மங்கருமிழந்தேன்
9. ஜீவனுடன் ஆத்மாவுக்கும் ஐகப்பிரபஞ்சந் தனக்கும்
பேதமில்லை யென்றுரைக்கும் புத்தியை நானடைந்தேன்
ஆசையென்ற பாசங்களை அறுத்து மனந்தெளிந்து
அகண்டமென்னு மானந்தத்தில் அமிழ்ந்து மகிழ்வடைந்தேன்
10. சித்துமயமாம் அவித்தை நித்யமேதயானால்
ஐகத்திலுள்ள பிரபஞ்சமாய்கை நிச்சயமதாகும்
ஸ்வப்பனத்தில் கண்டவஸ்து நித்யமென்று சொன்னால்
தோன்று மிந்தப்பொய்யுலகம் நிச்சயமதாகும்
11. ஜீவாத்மாபரத்துடனே சேர்ந்தயிங்கியமானால்
திரும்பியிந்தப் பிரபஞ்சத்தினில் ஜனித்திடாதென்றறிந்தேன்
அப்படியே என்மனதின் பிரபஞ்சவாசையகற்றி
ஆதியான அகண்ட ஸப்பழத்தை யெனக்கருள்வீர்
12. பரிவுடனே எனக்குவந்து உபதேசமுஞ்செய்தீர்
பராபரவஸ்துவென்னும் பூரணத்தில் சேர்ப்பீர்
சம்ஸாரக்கடல் கடக்கத் தோணியாகவிருந்து
சச்சிதானந்தமென்னும் அகண்டமதில் சேர்ப்பீர்

10-வது விருத்தம்

பிரியமாய் விவேகமென்னும் மெண்மணியுரைக்கக்கேட்டு
விவரமாய் யோகந்தன்னைக் குறத்தியும் வினம்பவென்றே
சிரவணத்தின் அனுபோகத்தால் உன் சித்தமும் சுத்தமாகி
மனனத்தைச் செய்துகொண்டு சஞ்சலமகற்றுவாயே.

குறந்தி 'உபதேசிந்தல்'.

கண்ணிகள்.

1. விருதாவாய் உன்பொழுதை வீணிலழிக்காமல்
விச்வமெங்கும் நிறைந்தவரை விசாரணையாலறிவாய்

கூடப்பாறையினை நிமித்தியமாய் சோகமடையாமல்
கிட்டின பதார்த்தங்களை கவலையற்றுப் புசிப்பாய்

2. அன்னமுடன் காய்கிழங்கு அகப்பட்டதை யருந்தி
இன்னவகை வேணுமென்ற இச்சைதனை யொழிப்பாய்
தொண்ணூற்றுறு தத்துவத்தின் சன்னபின்னலேத்தாண்டி
ஸ்தூலதேக ஆபாஸத்தின் பந்தமதைத் தவிர்ப்பாய்

3. ரோமமுடன் நரம்புகளும் எலும்புகளுஞ்சேர்ந்து
நவத்துவார வாசலமைந்து இரத்தங்களும் நிறைந்து
ஒக்காள் மெடுக்கவரும் உள் வெளியாய்ப் பார்த்தால்
உடலாகிய மாம்ஸதேக உறுவுதனையொழிப்பாய்

4. எழுபத்தோராயிரத்து மூச்சுக்காற்றையிழுத்து
இந்ததேகத்தின் அசுத்தக்காற்றை இழுத்துவெளியில் அகற்றும்
பந்தமாகிய பிராணவாயுவை பிங்களையில்பொருத்தி
பூர்ணயோக நிலையறிந்து பிரமநிலைபெறுவாய்.

5. மனனம் பண்ணியறிவைக்கொண்டு வஸ்து நிலையுணர்ந்து
அகமொழிந்து அகண்டவெளி அதிதந்தன்னையடைவாய்
சச்சிதானந்த மயமாகி சஞ்சலங்களொழிந்து
ஒச்சமற்று அகண்டமதின் வஸ்துவை நீயடைவாய்.

11.வது விருத்தம்.

மெய்யான நல்லறிவே விவேகமென்னும் மெல்லியரே
கைலாஸ பர்வதத்தில் காக்கிபெற உன்கருத்தோ
வைகுண்ட லோகமதில் வசிக்க மனதுமுண்டோ
சத்தியலோகமடைந்து வசித்திருக்கச் சம்மதமோ
ஸ்வர்க்கலோகமடைந்து சுகித்திருக்கச் சிந்தையுண்டோ
தத்தபத்தில் முக்திபெறச் சம்மதமோ சொல்வாயே.

விவேகப்பெண் சொல்லுதல்.

1. மாய்கைதன்னை யொழித்தாய் எந்தன் மனதின் நிலையுணர்ந்தாய்
வானவர்க்கும் மேலான வாழ்வை யெனக்களிப்பாய்
மஹாதேவர் தேவியுடன் வாழ்ந்திடுங்கைலாஸம்
மஹாவிஷ்ணுலக்ஷ்மியுடன் வாழ்ந்திடும் வைகுண்டம்
2. சிருஷ்டிகர்த்தாவாணியுடன் இருக்கும் சத்தியலோகம்
தேவதைகள் வாஸம்பண்ணும் தேவேந்திரன் உலகம்
மட்டில்லாத பலனளிக்கும் ஸ்வர்க்கலோக வாழ்வும்
வஸ்து நிலையறியாதவர் இச்சைவைத்து வாழ்வார்.

3. இவ்வுலகுப்போகமெல்லாம் இரும்புவிலங்காளுல்
பொன்னுலகுப் போகமெல்லாம் பொன்னிலங்கு போலாம்
ஜீவன் முக்திசேராவென்றால் ஸ்வர்க்கம் நிலையாமோ
ஐகதீச்வரி எந்தனை நீர் சோதிக்கவும் வேண்டாம்.
4. எண்ணறிய தானம் யாகம் ஜபதபங்கள் இயற்றி
பண்ணி நின்ற கர்மங்களின் பலனுண்டதும்போதும்
கண்ணில்லாத அந்தகன்போல் கர்மங்களைப்புகித்து
எண்ணில்லாத பிறவி தன்னை எடுத்த துணிப்போதும்
5. வஸ்துவே நீர் குறத்தியாகி சற்குருவாய் வந்தீர்
உத்தமியே உமக்களிக்க ஒருபொருளுங் காணேன்
சத்தியமாய் நான்புரிந்த கர்மபலன் தந்தேன்
தற்பதமாம் சாயுஜ்யத்தில் ததாகாச வெளியடைவேன்

12-வது விருத்தம்.

குருவாகி வந்தெனக்கு கிருபைசெய்த பொற்குறத்தி
அறியாமையென்னும் மயக்கம் அகற்றிவைத்தாய்
ஆனந்தமாம் பிரம்ஸாகரத்தில் மூழ்கவைத்தாய்
அகண்டவெளிகாட்டி நின்றாய் பழமளிப்பாய் ஆரணங்கே.

(கண்ணிகள்)

1. மாசில்லாத பேரழகம் மதிமுகமும் அம்மன்
தேஜோன் மயமாய் விளங்கும் திருவொளியும்
நிகரில்லாத கிருபை பொழியும் நீலவழியும் அம்மன்
நெற்றியினில் பொட்டழகம் ரத்தினமுடியும்
2. சந்திர பிரபை சூர்யபிரபை சுட்டியொளியும் அம்மன்
தனதனென்னுந் தாடகமும் திருச்செவியும்
சண்பகத்தின் முகிழ்ப்போல திருநாசியும் அம்மன்
சிவந்த அதரம் நடுவில் தந்தப் பந்தியும்
3. வலம்புரிச்சங்கம் போல் விளங்கும் கழுத்தும் அம்மன்
வண்மையுள்ள முத்து ரத்தினமாலை யொளியும்
சிவந்த இளநீர்க் குலைபோல் ஸ்தனத்தழகும் அம்மன்
திருகார்பில் சிந்தாமணி ரத்தினமாழையும்
4. திருக்கையில் கடகம்வளை தோளணிகளும் அம்மன்
திருமருங்கில் ஒட்டியாணம் மேகலை மின்ன
அழகாய்ச் சிலம்பணிந்த அன்ன நடையும் அம்மன்
ஆதியென்னும் பரதேவி அகண்ட மாகிஞள்
5. அகண்ட வடிவாகிய ஆதிசத்தியே எங்கள்

- ஆதிசிவன் கண்டுக்கும் அபிராமியே
மண்மதனைச் சுட்டெரித்த மஹாதேவாராம் சுசன்
பு வசமாய் உனக்கு வேதப்பழமளித்தார்
6. ஆசையற்றார் போலிருந்து ஆதிசிவனும் உம்மை
நேசத்துடன் நிற்குணத்தில் நிலைக்கவைத்தார்
காகதியாகி எந்தனுக்குக் குறியுஞ்சொன்னீர் தாயே
கருணையாகக் கைவல்யப்பழத்தை யருள்வீர்

(விருத்தம்)

பரிகாசஞ் சொல்லிப் பழங்கேட்கும் பாலகியே
பூராயமாயறிந்து பொருளுணர்ந்து தத்துவத்தால்
ஆராய்ந்துகண்டு அகண்ட ரஸம் புஜித்து
மாய்கை யொழித்திடுவாய் விவேகமென்னும் மாமகளே

(விவேக மென்பாள் வேண்டுதல்—துவஞ்சி மெட்டு).

1. பரிகாசமுஞ் செய்வேனோ பார்வதி என் தாயே
பரமரும் உம்மவசமாகி பாகமடைந்தாரே
சிருங்கார உமையவளே சிவனுடைய தேவி
தத்தபமாய் விளங்கி நிற்கும் சின்மயஸ்வரூபி
2. மங்களமாய் உன்வடிவைக்கண்டு மனமுருகி
நெஞ்ச நிலையடைந்தேனே நித்தியகல்யாணி
அஞ்சலென்று சொல்லு முந்தன் குறியதனையறிந்து
சஞ்சலங்கனொழிந்த தம்மா சற்குருவே தாயே
3. பிரும்மன் விஷ்ணுருத்திரரும் போற்றி நின்று புகழும்
பொன்னடியை எனக்களித்து பழம் புஜிக்கச்செய்வீர்
மகமாயை நீரேயம்மா மகதத்துவம் நீரே
மகத்துக்களால் தியானஞ் செய்யும் வஸ்து வெளரி நீரே
4. அகிலலோக மாதாவும் அகண்டபிரம்மம் நீரே
பிரபஞ்சமயலொழித்து விடும் பரதேவியும் நீரே
கஞ்சமலர் கரும்பு வில்லு பாசக்கயிறுங் கொண்டு
பிந்துதிருகோணத்தில் வாழும் பராபரையும் நீரே
5. செந்தாமரைத்திருவடி நான் தினமும் மறவாதே
சிம்மாஸனத்தின் அருகிருந்து பூஜித்திடச் செய்வீர்
சிந்தையில் உம்மவடிவறிந்து தியானத்தினாலுணர்ந்து
சிம்மயஸ்வரூபமான அகண்டத்திலே சேர்ப்பீர்

(விருத்தம்)

அளித்தார் குருவுனக்கு அகண்டரஸமாம் பழத்தை
தெவிட்டாமல் நீ புஜித்து பவப்பிணியுந்தீர்ந்துவிட
அடக்கமாய் சற்குருவைத் தியானத்தினுடைந்து
வெளிச்சமாய் நான் விளங்கும் அகண்ட வெளிவசிப்பாய்

விவேகமென்பாள் அகண்ட வெளி யடைதல்.

1. அகம்பாவ மடங்கி நின்று நிற்குணத்தையறிந்து
அகண்ட வெளிகண்டுகொண்டேன் ஆதிசுருவருளால்
பொட்டெனவே சித்தமென்னும் பெட்டி தன்னைத்திறந்தே
வெட்டவெளியாயிருக்கும் அகண்டத்திலே வந்தேன்
2. உத்தமியே நீர் உறைத்ததத்ததுவமாங்குறியால்
சத்தியமாயதை யுணர்ந்து தத்பதத்தைச் சேர்ந்தேன்
மழுவுமுண்ட நீரது போல் வஸ்து வுடன் லயித்து
ஜலத்திலிட்ட உப்பது போல் ஸ்வரூபத்தினில் சேர்ந்தேன்
3. தூஷணையும் பூஷணையும் சமதையாகத் தெளிந்து
ஜோதிர் மயமான வஸ்து தானாகவே சேர்ந்தேன்
சித்தியமாய் நிரந்தரமாய் நிற்குணமாய் நிறைந்த
நீலநிற ஆகாயம்போல் அகண்டமாகி நின்றேன்
4. பூங்குறத்தி உம்முடைய புண்ணிய தரிசனத்தால்
பிரபஞ்சமயல் பொய்யாகி வஸ்து மெய்யாய் பார்த்தேன்
வித்தை யென்னும் ரத்னமணியை விவேகமென்னும் சரட்டில்
புத்தியினாலே யிசைத்துப் பூண்டுகொண்டேன் கழுத்தில்
5. கல்யாணகுறத்தி சொன்ன கட்டளையின் படியே
மெல்லியந்த விவேகப் பெண்ணும் மெய்யறிவாய் விளங்கி
அறிவையறிவாலறிந்து குருவருளையடைந்து
அகண்ட வெளிப் பூரணத்தில் கலந்தயிர்க்கிய மடைந்தார்

(ஜீவன் முகந்திநசைக்கு முன் இருந்த நிலையை எண்ணி வியப்படைதல்).

(ராகம்—காம்போதி, பல்லவி).

சச்சிதானந்தமாய் நீதானிருந்தும் மற்றதாப்போல்
எப்படி முன்னிருந்தாய் அன்னமே

அதுபல்லவி.

உச்சிதமே உச்சிதமே உச்சிதமே என்னிடத்தில்
இச்சைவர இடமுமில்லையே ஆ ஆ ஆ

சச்சிதா

மனதுமுண்டோ மறந்தறிய வயதுமுண்டோ பிறந்திறக்க
மலமுமுண்டோ நிர்மலத்திலே
சிறிது பெரிதென்பதுண்டோ ஜாதிவர்ணநாம முண்டோ
சாக்ஷியல்லால் தாக்ஷியுமுண்டோ
நிறைந்த பரிபூரணத்தில் நிஷ்கள சகனமுண்டோ
நிரதிசயம் நிரதிசயம் அதுவே ஆ ஆ ஆ

சச்சிதா

வாய்திறக்க வழியுமில்லை மௌன சங்கற்பமில்லை
வந்ததில்லை போனதுமில்லை
ஆதியந்த நடுவுமில்லை ஜோதியான உருவுமில்லை
உபாதியில்லை உன்னிடத்திலே
ஊதுசெய்யும் மாய்கை தன்னால் பேதமான கற்பனையே
புதுமையிது புதுமையிதுவே ஆ ஆ ஆ

சச்சிதா

உட்புரமும் உயரங் கீழ்திசை திக்கெட்டும் பூரணமாய்
ஒளியாகி வெளியுமாகி
நிற்ருண நிராபாஸ நிர்மல நிராதார
பிரஞ்ஞானப் பரஞ்சோதியாய்
அத்வைத அகண்டராய் அவிபதலக்ஷியாதாராய்
அபரோகக் சுகமாகியும் ஆ ஆ ஆ

சச்சிதா

(ஓம்தத்சத் பிரம்மார்ப்பிதம்)

விளம்பரம்.

R. S. சுபலக்ஷ்மி அம்மானால்

பிரசுரிக்கப்பட்ட புஸ்தகங்கள்.

1	சூல்மீகி ராமாயணப் பாட்டும், ஞான ராமாயணக் கப்பலும்		0	5	0
2	குசலவ வாக்கியம்		0	5	0
3	அனந்தங்காடு		0	3	0
4	ஸ்ரீ பார்வதி அம்மன், சோபனம்		0	5	0
5	வேதாந்தப்பாட்டுகளும் தினஸரி ஸ்தோத்ரங்களும்		0	4	6
6	ஜீவநாடகம் முதலிய சில அத்தைதப் பாட்டுகளும் பஞ்சீகரண மகா வாக்யமும்		0	4	6
7	பஞ்சீகரண கட்டம்		0	0	6
8	சாவித்திரி பாடம்		0	2	0
9	ஸ்ரீ லலிதாம்பாள் சோபனமும் தேவிபாடமும்		0	5	0
10	ஐந்து சூம்மிகள்		0	3	0
11	குறவஞ்சி (தர்மம்பாள், குறம், வேதாந்தக் குறம், அகண்டவெளிக் குறம்)		0	3	0
12	ஸ்ரீ மகா பாரத வாக்கியம் விராட, உத்தியோக பர்வங்கள்		0	5	0
13	ஸ்ரீ பகவத்கீதை நாகரத்திலும் கிரந்தத்திலும் மூலமும், தமிழில் பதவுரை தாத்பரிய சங்கிரகத்துடன், புதுமாதிரியாக R. S. சுபலக்ஷ்மி அம்மானால் எழுதப்பட்டது		2	4	0
14	கலைஞானி தாயுமானார் - மூன்று பாடல்களின் விரிவுரை		0	8	0

கிடைக்குமிடங்கள் :—

R. S. S. அம்மாள்,

No. 33-A, Edward Eliot Road,
Mylapore, MADRAS.

R. சுப்ரமணிய வாத்யார்,

Book-seller, கல்பாதி, பாலக்காடு

பி. டி. பாணி அண்ட்

பைக்ராப்ட்